

1/12

leden - január
2012

ročník 82

Rozsévač Rozsievac

Časopis Bratrské jednoty baptistů

Časopis Bratskej jednoty baptistov

Vždyť Bůh řekl:
Nikdy tě neopustím
a nikdy se tě nezreknu.
Proto smíme říkat
s důvěrou:
Pán při mně stojí,
nebudu se bát.

Židům 13, 5-6

Prajeme vám
požehnaný
rok 2012

Téma čísla
Krízy v živote

UVEDENÍ PETERA BAČI DO SLUŽBY KAZATELE SBORU V JABLONCI n/ N.

V neděli 23. 10. 2011 proběhla v našem sboru instalace našeho nového kazatele. Rozhodli jsme se uvedení do služby kazatele spojit se slavností Díkůvzdání. Slavnost vděčnosti za úrodu jsme si připomínali při dopoledním shromáždění a odpoledne jsme děkovali hlavně za duchovní oblast – za to, že nám Pán Bůh poslal do našeho sboru kazatele.

Navštívit nás přijelo mnoho bratří a sester z okolních i ze vzdálenějších sborů. Zvláště velká skupina přijela v čele s bratrem kazatelem

Boháčkem z Aše, kde bratr Petr uvěřil a později i pracoval v různých službách tohoto sboru.

Program shromáždění byl bohatý, písňemi nám sloužily mimo jiné děti, mládež, místní pěvecký sbor i Maják. Dopoledne i odpoledne nám Božím slovem sloužil bratr kazatel Alois Boháček. V ranním shromáždění zdůraznil na základě události

nasyení zástupů pěti chleby a dvěma rybičkami, že my, věčně s něčím nespokojení lidé, neprožijeme opravdu hlubokou vděčnost, dokud to malíčko, co máme, neodezdáme Pánu, aby to On mohl rozmnožit. Odpoledne pak i s bratrem kazatelem Milošem Šolcem promluvili oba na základě epištol k Timoteovi o tom, co vše je nezbytně nutné k opravdu posvěcené a požehnané službě zvěstování evangelia.

Společně a požehnaně jsme tak prožili celý den, jak po stránce duchovní, tak i tělesné. Sestry pro nás totiž připravily společný oběd včetně sladkostí ke kávě.

Jsme za všechno Pánu Bohu vděčni, zvláště pak za dar nového kazatele. Proto se za bratra kazatele Petra Bače chceme modlit a podporovat ho. Jsme si ale vědomi i toho, že úkol zvěstovat evangelium není svěřen jen kazatelům, ale platí také pro všechny členy sboru. A tak společně s ním chceme s novým úsilím pracovat na Božím díle.

Za starší sboru
Karel Hýsek

Obsah

Uvedení Petera Bačí do služby kazatele zboru v Jablonci n/N. (K. Hýsek)	/2
Špatné zprávy, dobré zprávy...nejlepší zprávy (J. Titěra)	/3
Krise (V. Pospíšil)	/4
Na co se dnes spoléhám? (M. Horáčková)	/5
Anketa - Jak řeší krize? (M. Horáčková)	/6
Príprava na budúcnosť (J. Szöllősi)	/7
Ako môžeme dokazovať svoju vieru?	/8
Na prahu nového roku (js)	
Zápisky z Koncilu EBF (L. Hallerová)	
Prírani sestrám (M. Horáčková)	
Rozsievac - Boží dar a či Boží zázrak? (R. Dvořáková)	
Jak se rodil Nový zákon (V. Pospíšil)	/9
Viete, čo budete robiť prvý piatok v marci? (J. Čihová)	/10
Opouštění a zapomínání (D. Wilkerson)	
Když Barma není daleko (M. Kern)	
Tri klíče ku svätosti (L. Počai)	/11
Všemohúci Pán (J. Baláz)	
Rozhodujúci krok (L. Počai)	/12
S kym bankujete? (Ž. Praženicová)	
Jubileum sestry Aleny Švecové	/13
Rozlúčka - Mikuláš Fedák 1953 - 2011	
Rozloučení se sstrou Karlu Holubcovou	
Restauraci, ktere daruju obedy pro armádu	
spásy, v Brně ubývá	
Zástupci členů Ekumenické rady cirkve v ČR	
se sešli ke společným modlitbám v rámci	
Aliančního týdne modliteb	
Nigerijská velvyslankyně na Slovensku	
o situáciu v Nigérii	
V Nigérii je po útoku islámské sekty	
dalších 17 zavraždených a několik desítek	
zraněných	
Baptisté proti otroctví	
Prohlášení (VV BJB)	
Koncil Evropské baptistické federace	
Záujemcovia o štúdium teológie a katechetiky	
Predplatné na rok 2012	
Noemi - inzercia	
WEA podporila Medzinárodný týždeň	
manželstva za účelom premeny národov	
Zrno - pre deti	
Ešte som sa nenaučil čakať - báseň	
(M. Kondač)	
	/15
	/16
	/17
	/18
	/19
	/20

Časopis
Bratrské jednoty
baptistů v ČR
a Bratskej jednoty
baptistov v SR

Šéfredaktor Stanislav Krátký.

Zástupce šéfredaktora Jan Titěra.

Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, M. Horáčková, K. Kvačková, V. Pospíšil, E. Pribulová, E. Titěrová.

Grafická konцепcia časopisu

a prílohy ZRNIKO: Anton Vrana.

Jazyková a redakčná úprava: J. Čihová, M. Horáčková, L. Miklošová a M. Matoušková.

Redakcia a administrácia:

Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45.

E-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádzka desatkrát do roka.

Cena výtlačku 1,35 Euro, predplatné na rok 13,50 Euro + poštovné pre domáčich (ČR a SR) jednotlivých odberatelov 6 Euro na rok.

Poštovné pre zahraničie 27 Euro na rok.

Bankové spojenie:

ČR: Česká spořitelná Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.

SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900, var. symbol 888.

Platby zo zahraničia:

Názov účtu: Rozsievac - časopis Brat.jed.baptistov

Súlovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika

číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900

S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC

REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU

Objednávky:

ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR,

Na Topolice 14, 140 00 Praha 4

SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,

Súlovská 2, 821 05 Bratislava

Uzávierka obsahu čísla 1/2012: 20. 1. 2012

Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava

ISSN 02316919 – MK SR 699/92

Špatné zprávy, dobré zprávy... nejlepší zpráva!

Stojíme na počátku nového kalendářního roku. Téměř všichni sledujeme denní zprávy. At již z televizní obrazovky, internetu či denního tisku. A s některými si pospíší i naši „přátelé“. Převažují stále ty špatné zprávy. Těch druhých je stále nedostatek. Kolikráte vám v poslední době někdo telefonoval se slovy: „Musím ti říci radostnou novinu! Představ si, že...! Není to něco úžasného? No, nemáš z toho upřímnou radost?“

Na počátku roku nejčastěji slyšíme o hospodářské krizi, o všech jejích negativních důsledcích, které se budou bezprostředně týkat i každého z nás. Asi nás to nenechává zcela klidnými. Něco se občas bouří i v nás. Nakonec se stačí podívat po dnešní Evropě. Mnozí vyšli do ulic a protestují. Nechtějí se smířit s tím, že by jim někdo sáhl na navyklý životní standard. I u nás kolují nejrůznější výzvy po internetu, které mají společného jmenovatele: tohle si přece už nemůžeme dát líbit!

Seznamujeme se s výsledky sčítání lidu v roce 2011. Velice zajímavé údaje se týkají náboženství. I když té měř polovina národa využila možnosti neodpovídat na tuto otázku, jedno je neoddiskutovatelné: věřících u nás rapidně ubývá! Jen 9% Čechů vidí jakousi smysluplnost církve. I v tom se zračí zklamání většiny národa z toho, že církev v nové době po sametové revoluci zdaleka neplnila očekávání.

To se ještě v posledních dnech vyhrotilo dalším projevnáváním otázky církevních restitucí. Na celé věci mne tolik nevzrušily „koaliční hrátky“, ale především neuvěřitelné reakce některých spoluobčanů. Ve své nenávisti vůči církvi jsou schopni zajít až tak daleko, že vyhrožují poslancům, kteří by v parlamentu hlasovali pro zákon o „vypořádání některých majetkových křivd...“

V prosinci tohoto roku má přijít „konec světa“. Podle starého mayského kalendáře skončí cyklus současné lidské civilizace dne 21.12.2012. Poté lidstvo vstoupí do úplně nové civilizace. Nestačím se divit tomu, kolik diskusí probíhá všude kolem na toto téma. A jak veliký byznys, nejen mediální, se roztočí tímto tématem na plné obrátky. Nedivím se tomu, jak se lidé v názoru na tuto věc radikálně liší. Nedivím se ani tomu, že orchestr The TAP TAP Jedličkova ústavu v Praze již ohlásil šňůru Koncertů proti konci světa na prosinec 2012. Ztroskotání luxusní výletní lodi Costa Concordia u toskánského ostrova Giglio se 4000 lidmi na palubě v minulých dnech v důsledku selhání lidského faktoru jen dokresluje „znamení doby“.

Možná, že si při všech těch špatných zprávách jen egoisticky oddechneme se slovy: to se mne netýká! Jsme-li „na místě Kristově“, nemůžeme takto hovořit. Vždyť mu záleží na každém člověku! Kde bych byl já či ty, kdyby tomu tak nebylo! A tak se musí ptát: Je náš život, naše bohoslužby plny dobrých zpráv? Především té nejlepší zprávy – radostné zvěsti evangelia o spasení v Ježíši Kristu? Jsme jako lidé víry stále plní vděčnosti a radosti, plni optimismu víry a nadění z toho, že naším Pánem je ten, který se nemění ani uprostřed mnohých změn? Který je stále stejný ve své lásce a moci, kterou mění srdce člověka?

Toužíme po tom, abychom právě tohle zvěstovali svým bližním?

Jde nám opravdu bytostně o spasení našich bližních? Pavel ve svém dopisu Římanům piše: „Každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen. Ale jak mohou vzývat jméno toho, v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v toho, o kom neslyšeli? A jak mohou uslyšet, není-li tu nikdo, kdo by ho zvěstoval? A jak mohou zvěstoват, nejsou-li poslání? Je přece psáno: Jak vitaný je příchod těch, kteří přinášejí dobré zprávy!“ Kéž jsme po celý rok nositeli nejen dobrých zpráv, ale především té nejlepší zprávy v celých dějinách: o spasení v Ježíši Kristu! Jen tak naplníme své poslání.

Jan Titěra
zástupca šéfredaktora

Krizi existují od doby prvního člověka, i když ve staré době nenenazývali krizí to, čemu dnes krize říkáme. Nevyhnula se téměř nikomu z biblických velikánů. Nevyhnula se Abrahamovi, jeho synu Izákovi, vnuku Jákobovi, ani rodině Izaího. Ve výčtu rodin, kterých se krize dotýkala, bychom mohli pokračovat. Krizím téměř nikdo neunikne. Dnes o krizích slyšíme v různých zpravodajstvích ve všech pádech. Krize nastávají v té či oné oblasti, když je něčeho nedostatek - finance, nedůvěra mezi státy. Některé krize brzy odezní, jiné trvají. Nás zajímají krize mezilidských vztahů - v manželství, mezi sourozenci nebo příbuznými. Velmi nebezpečné mohou být krize ve vlastním životě. Takové krize někdy vedou člověka do situace, z níž sám nenachází žádné východisko. Krize v rodinných vztazích je následkem vytracené lásky. Kdo zná recept na řešení krizí? Lidé sice hledají způsob řešení, ale ne vždy se podaří krizi vyřešit.

Co prožíváme?

V Rozsévači nebudeme řešit hospodářské, finanční, politické krize, ale zamysleme se nad krizí či krizemi, které jsme my nebo naši blízcí prožívali, prožíváme nebo možná budeme prožívat. Krize do lidských vztahů přinesly mnoho bolesti a zášti, přinesly ochlazení v mezilidských vztazích. Krizové situace rozbouraly mosty, takže lidé k sobě nemohou najít cestu, uzavřely dveře rodinných vztahů. Existují krize, které člověk prožívá sám v sobě. Tyto krize přinášejí do lidského života tragédie, pokud je člověk neřeší. S križemi je třeba zápasit. Tam, kde se krize podcení a neřeší, tam může přinést neblahé následky. Před križí nemůžeme rezignovat, ani od ní utéct.

Jak řešili své krize lidé dávno před námi?

Neměli žádnou pomůcku k řeše-

ní, ale měli zkušenosti, a především Pána Boha, jemuž věřili. Dodnes se od nich můžeme učit. V žádném případě nemůžeme spoléhat na to, že vítr času stopy krize zahladí. To bychom se nedočkali. Pomocníkem řešení krize mezilidských vztahů není čas ani vzdálenost. O tom se přesvědčil Jákob, když se vracel z Pádan Syrské. Jeho bratr Ezau ani po dvaceti letech nezapomněl na křivdu, kterou mu způsobil. Když se Ezau dověděl o návratu Jákoba domů, viděl svůj čas i příležitost k pomstě. Dobře se na to připravil. Jákob zřejmě s reakcí svého bratra nepočítal. Možná si myslel: „To už je dávno zapomenuto.“ Když se Jákob o Ezauových přípravách dozvěděl, našel řešení krize, která ani po dvaceti letech neodezvěla. Ezauova nenávist vůči Jákobovi stále doutnala. Jákob byl zřejmě dobrým strategem. Rozdělil svůj dobytek, otroky a rodinu do dvou skupin. Když Ezau jednu skupinu zničí, snad mu zůstane ještě další skupina. Jákob se dostal do pasti. Musel řešit krize dvě. Jednu ze strany tchána Lábana, druhou - snad ještě závažnější - ze strany Ezaua. Jákob ví, že sám nestačí na to, co ho teď čeká. Znal vážnost rodinných situaci, řekněme križí, jak v rodině svého dědečka, tak v rodině otce. Jákob sám byl jedním z členů rodinné krize. Věděl, jak chouloustivé vztahy v rodině řešil Abraham i jeho otec Izák.

Jak to všechno dopadne?

Jákob věděl, kde má hledat pomoc v tísni a beznaději. U potůčku Jáboku ho nebude nic rušit. Svou beznadějnou situaci předložil na modlitbách Bohu svého dědečka Abrahama a Boha svého otce Izáka, Jákob věděl, že jejich Bůh je také jeho Bohem. Na útěku od své rodiny přišel Jákob do Lúze, pozdějšího Bétel, kde dostal slib od Boha: „Já budu s tebou.“ Jákob na tento slib nezapomněl. Ted'

ho snad u Jáboku předkládá Bohu a možná Mu připomíná: „Můj Bože, tys mi slíbil, že se mnou budeš, a já jsem dnes v koncích, jsem odkázán na milost a nemilost, vlastně na nemilost svého bratra Ezaua.“

Jákobova žádost nezněla: „Můj Bože, ty to všechno za mě vyřešiš.“ Byl člověk zodpovědný. Zodpověděně jednal, ale věděl také, že jeho zodpovědnost nestačí na tuto situaci. Jákob měl nad ránem, po zápase s Bohem naději, že ho Bůh bude na jeho cestě předcházet. Kdo by mohl změnit Ezauovo srdce vůči Jákobovi? Kdo by mohl způsobit, aby při setkání s Jákobem tekly z Ezauových očí slzy?

Dnešní krize v rodině

Možná, že se nejednou naše krize vlečou. Modlíme se a nic se neděje. Přinášíme oběti a nic se v našich rozháraných vztazích neděje. Možná, že od Pána Ježíše žádáme, aby za nás učinil něco, k čemu on není „kompetentní“. Jednou přišel za Pánum Ježíšem mladý muž a žádal ho, aby domluvil jeho bratu, ať se s ním rozdělí o majetek. Pán Ježíš mu na to odpověděl: „Kdo mě nad vámi ustanovil soudcem nebo rozhodčím?“ (Luk 12,14) A rodinná krize pokračovala. Písmo má recept na řešení krizí i dnes. Ukazuje nám řešení toho, na co my sami nestačíme. Pán Ježíš má na každou krizi v mezilidských vztazích recept, ale pro každého člověka jiný. Jen On nám jej ukáže. Pán Bůh dodnes dělá divy, ale k těm divům potřebuje člověka - tebe i mě.

Řešení je láska

Mezilidské vztahy jsou velmi křehké. Kolik jen je križí kolem nás! Nejedné krizi by se dalo předcházet, zejména těm za našimi dveřmi, v našem bytě, v našem srdci. Někdy by stačilo jen se pouzmát, netrvat na svém, že jen já mám pravdu. Ustup a uznej pravdu i toho druhého. Krize budou přicházet, jako přicházely do lidských vztahů v dávné době. Ale možná je jich dnes víc. Na krizi je bezpečný jeden lék: LÁSKA.

Možná, že by krize nevznikla, kdyby ke slovu vždycky přišla láska. Je nutné jí otevřít dveře svého srdce. Tento recept je nejstarší a neúčinnější. Vždycky se dokonale osvědčil a je ověřen mnohými Božími svědky v průběhu tisíciletí.

Nezapomeňme vzniklé krize řešit „jákobovsky“, jak ji řešil Jákob u potoka Jáboku. Odtud nevyjdeš poražený, když budeš zápasit s Bohem, i když budeš kulhat.

Po zápase s Bohem je každý poznámenán a to na celý život. Musí být na tobě vidět, že jsi zápasil s Bohem a zvítězil.

Na co se dnes spoléhám?

Marie Horáčková

Hranici mezi starým a novým rokem jsme přehoupli velmi rychle a před námi se rozprostírá nové období roku 2012 i s událostmi, které pro nás Pán Bůh připravil. Zprávy, znějící z médií, nejsou zrovna optimistické. Lidé se obávají zítřků, jsou skeptičtí, nevěří už nicemu a není divu. Podvodníci rostou jako houby po dešti. My, křesťané, stojíme uprostřed těchto obav s lidmi kolem nás. Jsme si vědomi, že do tohoto světa již nepatríme, byli jsme přece stvořeni znovu, vždyť to, co v nás bylo pokaženo, nelze nijak opravit. Na druhé straně žijeme ještě zde na zemi a problémy světa se nás úzce a citelně dotýkají, musíme je řešit, jejich tíže nás zasahuje. Sama se nemám čím chlubit, moje rozhodnutí nejsou vždy nejlepší a říkám si, jestli jsem vůbec dobrým poslem Kristovým pro lidi kolem mne. V posledních dnech čtu v Bibli dopisy do Korintha a Bůh mi skrze své Slovo promlouvá přímo do srdce tak, jak to umí jedině On. Snad to Slovo povzbudí i vás. Pán Bůh nám sděluje, že **osvítí naše**

srdce, aby nám dal poznat světlo své slávy ve tváři Kristově. Ten-to poklad je ale v hliněné nádobě a tato nesmírná moc není z nás, **je mocí Boží.** My věříme, a proto také mluvíme. Vždyť víme, že ten, kdo vzkřísil Pána Ježíše, vzkříší i nás! **Nehledíme k viditelnému, ale k neviditelnému, protože viditelné je jen dočasné a neviditelné je věčné.** Dále nás Pán upozorňuje, že stan našeho pozemského života bude stržen a čeká nás příbytek od Boha, věčný dům v nebesích. Zde také čteme, že kdo je v Kristu, je novým stvořením, **Bůh nás skrze Krista smířil se sebou, nepočítá nám naše provinění a uložil nám zvěstovat toto smíření.**

Bůh k nám promlouvá v Kristu. Kristus nepoznal hřích, ale kvůli nám se ztotožnil s hříchem, abychom my v Něm dosáhli Boží spravedlnosti. Jedná se o obrovskou milost, kterou nemůžeme přijímat jen tak naprázdno. **Pán Bůh nás posiluje pro těžké chvíle, které do našeho života mohou přijít:** „V čas příhodný jsem tě

vyslyšel, v den spásy jsem ti přispěl na pomoc“ a dále „Budu přebývat a procházet se mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.“ Zároveň nám říká: „A proto vyjděte z jejich středu a oddělte se, praví Hospodin, ničeho nečistého se nedotýkejte a já vás přijmu a budu vám Otcem a vy budete mými syny a dcerami.“ **Nakonec čteme, že máme přivést k cíli své posvěcení v bázni Boží.**

To všechno mi brání v rezignaci a položení se do obav a strachu z budoucnosti. Strach by mne přepadl, nepustil a trápil. Nechci se v něm utápet. Pán mne nabádá k aktivitě a já na Něj spoléhám. Nevím, kolik toho zvládnu. Budu se jistě dopouštět dalších chyb, ale vím, že jsem dobrě vyzbrojena Boží zbrojí.

Apoštol Pavel píše: Ačkoliv mám proč se rmoutit, přece se raduji. Vždyť Bůh **slíbil, že s námi bude po všechny dny.**

Nespoléhám se tedy sama na sebe, na svoje umění a sílu. Mohu vykročit do nového roku v Boží náruči. Spoléhám na Něj. Nevím, co se v roce 2012 stane, ale věřím Bohu, že On to ví a já jsem v Jeho rukách, pod Jeho ochranou. Ať se stane Jeho vůle.

ANKETA

Marie Horáčková

„V ničem se nedejte ovládat ctižá-dostí ani ješitnosti, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za před-nějšího než sebe. Každý ať má na mysli to, co slouží druhým, nejen jemu.“ Fil 2, 3-4

Jak řešíte krize?

Nevěřící Irena (56)

Žije v jednom domě s manželovými rodiči, čte horoskopy, spoléhá na hvězdy a léčitele. Říká:

„Po odchodu našich dětí jsme si s manželem přestali rozumět. Připadá mi, že nežijeme spolu, ale jen vedle sebe. Manžel se ve volných chvílích venuje včelaření a práci na zahradě. Dovolenou se mnou již neplánuje, jen občas pobyt v jednom ozdravném centru. Letos v listopadu se naše babička zhroutila, nějaký čas ležela v nemocnici. Nyní je již v domácím léčení, ale je apatická, nic si nepamatuje, nemůže se pohybovat, musíme se u ní střídat s manželovou sestrou. Navíc manželův otec (82) vyžaduje stále větší péči a pozornost. Oba моji rodiče jsou také nemocní, musíme za nimi dojíždět. V zaměstnání to také není jednoduché. Jsem hodně unavená, ale s manželem jsme se teď trošku sblížili.“

Myslite, že vám může někdo pomoci?

„Ne, spoléhám sama na sebe. Nikdo mi nemůže pomoci. Objednali jsme se s manželem do ozdravného centra, doufám, že tam přijdeme na jiné myšlenky.“

Blaze člověku, jenž sílu hledá v Hos-podinu, kdo se nespolehá na člověka.

Věřící Jana (36)

Žije sama ve svém bytě, říká:

„Manžel se se mnou rozvedl. Přišla jsem o náš společný byt a málem i o práci. Byla jsem zoufalá a nevěděla co dělat. Sama sobě pomoci nedovedu. Slyšela jsem o Bohu, ale nevěděla jsem, že Jej mohu znát osobně. Občas jsem zašla do kostela, tam je jiná atmosféra a myslila jsem, že sama Boha najdu, ale cítila jsem se cím dál hůř. A tak jsem začala hledat nějaké společenství nebo někoho, kdo by mi Boha přiblížil. Našla jsem a dnes znám Boha osobně v Pánu

Ježíši Kristu. On mi denně pomáhá zvládat všechny problémy. Dokonce mám dnes i svůj byt. Věřím, že je to také Jeho zásluha.“

Pane Bože, vlej do duše svého slu-žebníka radost. K Tobě, Panovníku, pozvedám svou duši.

Nevěřící Jana (60)

Krise řeším prací. Naložím si práce nad hlavu, abych na problémy nemusela myslet. S partnerem jsem žila téměř dvacet let. Teď si našel mladší ženu a já zůstala sama. Co mám dělat? Zachráním mě jedině práce.“

Krise nás životem provázejí a je pravdou, že kdo krizí neprošel, nepo-chopí ty, kdo jí právě procházejí. Kéž bychom byli jeden druhému oporu.

Věřící Jirka (56)

„Ne, že bych neprocházel krizemi. Stále se něco objevuje, ale zvykl jsem si řešit je spolu s Bohem. Modlím se za ty věci.“

Přijde vždycky pomoc?

„Ne vždy. Ale říkám si, že to tak asi Pán Bůh chce. Je to asi pro mě dobré tak, jak to je. Věřím, že se jednou dozvím, proč to muselo tak být.“

Za skutečnost, že procházíme krizí, se nemusíme stydět. Důležité je, ob-racet se v ní vždy k Tomu, kdo za nás zaplatil dlužní úpis, dal za nás svůj život, postavil se místo nás na soud, odpouští nám naše hříchy, když je vy-znáváme, zachránil nás od jisté smrti. Ten nás miluje a nikdy se nemýlí.

Na Něj se můžeme vždy spoleh-nout.

Príprava na budúcnosť

(L 12, 16 – 21)

Nedávno ma prekvapila obálka od Sociálnej poistovne s informáciou, aký je stav môjho individuálneho účtu na dôchodok. Informácia o tom, kolko mám na sporené na dôchodok, mi pripomeneula, že roky nezastavím a dôchodok sa blíži.

Od zavedenia dôchodkovej reformy už neprispievame len do spoľočného mešca, odkiaľ sa to bude rozdeľovať, ale každý si môže šetriť na svoj dôchodok aj sám. Kolko si našetrí, toľko bude mať. Nejdem tu teraz diskutovať o tom, či a nakoľko je tento nový systém spravodlivejší ako ten starý. Celý systém dôchodkového zabezpečenia, ten starý aj ten nový, je však vyjadrením skutočnosti, že pre nás, v našej spoľočnosti je prirodzené myslieť a prípravovať sa na svoju budúcnosť. Už v škole sa deti učia kvôli tomu, že pripravujú svoju budúcnosť, aj keď si to možno tak jasne neuvedomujú. Občas im však rodičia pripomenujú, keď sa im nechce učiť, že sa neučia kvôli nim, ale kvôli sebe. Ak budú dobre pripravení, vzdelaní, lepšie zvládnu úlohy, ktoré ich čakajú v práci. Keď nastúpime do zamestnania, zvyčajne pripravujeme budúcnosť pre našu rodinu, pre naše deti a postupne sa pripravujeme aj na dni, keď už nebudeme vľadat pracovať, a šetríme si na dôchodok. Tieto prípravy vyžadujú zvyčajne mnoho úsilia a práce a vlastne nám príprava na budúcnosť zaberá väčšinu života, ak nie celý.

Máme sa zabezpečovať pre budúcnosť?

Aj boháč v prečítanom podobenstve Pána Ježiša sa zodpovedne pripravoval na budúcnosť. Kedže vtedy neexistoval nejaký štátny systém dôchodkového zabezpečenia ani dôchodcovské správcovské spoločnosti, tak sa chcel o seba postarať sám. Zem mu priniesla bohatú úrodu, rozhodol sa preto, že sa zabezpečí pre budúcnosť, na dôchodok, na ktorý chcel nastúpiť hned, aby si mohol užívať. Nie je povedané, že by väčší výnos získal nečestne, alebo nesprávne. Vo svojej kalkulácii však nepočítal s Bohom, ktorý mu pripomína, že má pred sebou nie roky, ale len niekolko hodín života a že tým, kto o tom rozhoduje, je Boh. Ukazuje, že hodnoty, ktoré

Ján Szőllős

má, majú pre jeho bytie platnosť len po smrti. Toto podobenstvo nám odhaluje ďalšie dôležité stránky našej prípravy na budúcnosť. Kladie nám otázku, pokiaľ siaha naša príprava na budúcnosť a čo obsahuje, čo je jej základom.

Dôchodkové zabezpečenie a rôzne druhy životných a iných poistiek nás môžu materiálne zabezpečiť, kým žijeme, po smrti. Niektorí sa však ani nedozijú dôchodku, na ktorý si šetrali. Občas sa zvykнем poprechádzať v cintoríne za múrmi nášho kostola. Pri prechádzkach čítam mená na náhrobnych kameňoch, roky, v ktorých tí ľudia žili. Niektoré náhrobky sú už rozpadnuté, zarastené, mená nečitateľné, kým o iné sa starajú pozostalí. Sú tam pochovaní politici, sudcovia, kňazi, právniči, remeselníci, robotníci, tí, ktorí zomreli mladí, aj tí, ktorí zomreli starí, chudobní aj bohatí. Kladiem si občas otázku, ako pripravovali títo ľudia svoju budúenosť? Pokiaľ siahal ich pohľad? Pri prechádzke na cintoríne sa zdá, že budúcnosť je rovnaká pre každého. Odlišnosť je len v kvalite a honosnosti náhrobkov. Aj to sa však dá zabezpečiť. Na väčšine cintorínov určite nájdete aj niekoľko takých kameňov, kde ešte nie je rok úmrtia. Niektorí ľudia posúvajú hranicu svojej prípravy na budúcnosť až po vykopanie a prípravu hrobu a odložia si aj peniaze na pohreb a truhlu, aby s nimi pozostalí nemali starosti. Je to však konečná hranica, po ktorú môžeme myslieť, po ktorú môžeme pripraviť svoju budúcnosť?

Budúcnosť je jasná

Klášť si na cintoríne, nad hrobmi ľudí, ktorí zomreli, otázku, aká bude ich budúnosť, vôbec nie je nezmyselné. Oni o svojej budúcnosti už rozhodli, ale tá nastane po vzkriesení a poslednom súde a bude závisieť od toho, ako sa na ňu pripravili a či vôbec o budúcnosti za hranicou smrti uvažovali.

Slovo Božie nás na viacerých miestach upozorňuje, že život nekončí smrťou nášho pozemského tela, ale pokračuje aj po smrti. Moja aj twoja budúnosť nesiahá len po hranice hrobu, ale ďalej. V liste Židom čítame: „A ako je ľuďom uložené raz umrieť a potom príde súd, práve tak aj Kristus, raz už obeto-

vaný, aby niesol hriechy mnohých, druhý raz zjaví sa bez hriechu tým, čo ho očakávajú na spasenie“ (Žd 9, 27 – 28).

Tu vidíme nielen to, že život sa nekončí smrťou, ale aj perspektívou, budúcnosť, ktorú nám ponúka Pán Ježiš Kristus, a tou je spasenie, večný život. Jeho poslal Boh na zem z lásky k nám, aby každý, kto verí v Noho, nezahynul, ale mal život večný (J 3, 16). Život po smrti počíta dvomi smermi: do večného zatratenia a do večného života. Je to realita, ktorá existuje nezávisle od toho, či jej niekto verí, alebo nie. Je to tak, lebo Boh – Stvoriteľ rozhodol, že to tak je. Pán Ježiš nás ubezpečuje, že ak veríme Jemu, Jeho Slovu, tomu, že Ho Boh poslal, už teraz máme večný život. „Veru veru vám hovorím: Kto počúva moje Slovo a verí Tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života“ (J 5, 24). Apoštol Ján vo svojom liste veriacim zdôrazňuje: „A toto je svedectvo, že Boh dal nám večný život, a tento život je v Jeho Synovi. Kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá života. Toto som napísal vám veriacim v meno Syna Božieho, aby ste vedeli, že máte večný život“ (1J 5, 11 – 13).

Zmysel našej budúcnosti

S akou žiješ perspektívou? Vidíš a plánuješ len po hrob, alebo aj ďalej? Ak si myslíš, že Tvoja budúnosť siaha len po hrob, tak dnes sa môžeš pozrieť ďalej a priať, že pokračuje aj za hrobov. Nestačí to však len priať ako fakt, lebo stále môžeš ísť po smrti aj do zatratenia, aj do spasenia. Ak chceš po smrti pokračovať cestou večného života, potrebuješ uznať, že si kvôli svojim hriechom zaslúžisť zatratenie, vyznať ich Bohu a uveriť a priať, že v obeti Pána Ježiša Krista na golgotskom kríži máš odpustenie hriechov a večný život.

Pán Ježiš je jediný základ tvojej budúcnosti po smrti. On nám umožňuje žiť v perspektíve večnosti a prípravovať sa na ňu. On sám nám ju aj pripravuje. On zasľúbil, že tí, ktorí v Noho veria, sa nemusia báť budúnosti, lebo im pripravuje príbytky u Boha Otca v nebeskej vlasti: „Nech sa vám srdce nestrachuje! Verte v Boha a verte vo mňa! V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby nebolo tak, či by som vám bol povedal: Idem vám pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, zase prídem a poberiem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja?“ (J 14, 1 – 3).

To však neznamená, že my, ktorí

AKO MÔŽEM DOKAZOVAŤ SVOJU VIERU?

sme už urobili ten krok a odovzdali sme svoj život Pánovi Ježišovi, uznali sme ho za svojho Pána a Spasiteľa (Záchrancu), máme teraz sedieť so založenými rukami a čakať, kedy to už konečne príde. Aj my sa máme na túto svoju budúcnosť aktívne pripravovať. Ako sa pripravujeme na večnosť? Myslíme vôbec na ňu? Ostáva nám na to pri tých ostatných prípravách, ktoré siahajú po dôchodok a hrob, vôbec čas? Tešíme sa na budúcnosť za hrobom?

Príprava je namieste

Príprava na budúcnosť po smrti znamená vlastne žiť celý svoj život v perspektíve večnosti. Znamená to „byť bohatý v Bohu“, zhromažďovať si „poklady v nebi“, znamená to, že venujeme svoj čas a úsilie hodnotám, ktoré prežijú našu smrť, a tými sú vzťahy, slová a skutky lásky k našim blízkym a blízny. Ak žijeme v perspektíve večnosti, veľmi jasne sa nám odhaluje, čo má cenu a čo nie.

Príprava na večnosť neznamená pasívne čakanie na to, kedy už príde. Znamená to plnohodnotný, aktívny život venovaný službe blíznym. Takýto život dokážeme žiť len vtedy, keď nezabúdame na to, že večný život sme už vlastne začali v okamihu nášho obrátenia a znovuzrodenia.

Príklad takéhož života nám ukazuje napr. apoštol Pavel, ktorý hovorí: „Ved pre mňa žiť je Kristus a umrieť je zisk. Ale ak žiť v tele znamená pre mňa plodnú prácu, neviem, čo si zvolit“ (Fil 1, 21-22). Žil v perspektíve večnosti, tešil sa na stretnutie s Kristom, ale pri tom aktívne slúžil ľuďom okolo, aby aj oni mohli spoznať možnosť záchrany.

Aký bude teda náš „dôchodok“?

Pri našom dôchodku jeho výška závisí a ešte viac bude závisieť od toho, ako ho pripravujeme, ako myslíme na svoju budúcnosť. Ak nebudem prispievať každý mesiac na svoj dôchodok, aj jeho hodnota bude nízka. Základ našej budúcnosti po smrti v Pánovi Ježišovi

Kristovi je položený, ak sa však nestáráme neustále o jej prípravu, potom aj odmena bude nízka. Božie Slovo nás upozorňuje: „Či na tomto základe stavia niekto zlato, striebro, drahokamy, drevo, seno, slamu, každého dielo vyjde najavo; ukáže to totiž (súdny) deň, ktorý to zjaví v ohni a sám oheň sprobuje dielo každého, aké je.“

Ak niekomu zostane dielo, čo postavil, vezme odplatu, ak niekomu dielo zhori, utrpí škodu, sám sa sice zachráni, ale len ako cez oheň (1Kor 3, 12 – 15). Neberieme my kresťania niekedy na ľahkú váhu prípravu našej večnosti, pretože si myslíme, že nám stačí, že túto budúcnosť máme istú? Usilujeme sa, aby sme sa tu na dôchodku mali dobre, ale na tom, či prídem do večného života s prázdnymi rukami, alebo či tam nájdeme poklady, odmenu, ktorú sme už pripravovali, zhromažďovali tu na zemi, na tom nám nezáleží. Alebo si myslíme, že tam budeme mať všetci rovnako?

Pripravujme zodpovedne našu budúcnosť nielen po dôchodok alebo po hrob, ale až na večnosť. S vďačnosťou si pripomíname to, čo Pán Ježiš pre nás urobil svojou obeťou na Golgotskom kríži, aby pripravil pre nás budúcnosť za hrobom. To, že táto budúcnosť existuje, dokázal aj svojím zmŕtvychvstaním a prikázał nám, aby sme túto pamiatku slávili až dovtedy, kým nepríde, kým sa budúcnosť, na ktorú sa pripravujeme, nestane aj pre nás realitou.

Amen

- Svoju vieru nemôžem iným odozdať tak, ako do tela vpichne injekciu lekár, a ani tak, ako cez hadicu napíram benzínom nádrž svojho auta.

- Svoju vieru nemôžem iným odozdať tak, ako robotníci so žeriavom prekladajú tovar z jedného miesta na druhé.

- Svoju vieru neviem podať nikomu ani v tabletke, ani ju tak vysvetliť, ako vysvetluje učiteľ matematiky žiačkom matematické rovnice.

- Svoju vieru neviem dokazovať ani tak, ako šikovný obhajca dokazuje pred sudcom nevinu svojho mandanta.

- Svoju vieru môžem dokázať len tak, ak svoj ničotný, hriešny život vložím do liečivých Božích rúk.

- Svoju vieru môžem dokázať len tak, ak sa modlím za iných, ako sa modlil Kristus za Petra, a ak viem s láskou slúžiť iným, ako aj Kristus s láskou slúžil chorým a núdznym.

- Svoju vieru môžem dokázať len tak, ak odpustím nepriateľsky ladené slová a činy iných a zabudnem na ne, tak ako aj Kristus odpustil svojim nepriateľom na kríži, a ak som ochotný aj trpieť za iných, ako Kristus trpel za nás všetkých.

- Svoju vieru môžem dokázať len tak, ak ma neodradia prehry, ako ani Krista neodvrátila z jeho cesty nevera mnohých.

- Svoju vieru môžem dokazovať len mocou Ducha Svätého, ktorý nám bol Kristom poslaný.

Nezn. autor – prekl. K. Kv.

Na prahu nového roku

Ludmila Hallerová

Poslouchám Václava Neckáře: „Beránku nás, na nebesích, neopouštěj nás...“ a myslím při tom, že dokonce ani křesťané namnoze nechápou a dost nežasnou nad tím, jaká vesmírná změna proběhla, když Jeden z Boží Trojice, a to zrovna ten nejmilovanější a jediný obraz neviditelného Boha, sama Jeho podstata, skrze kterého povstalo všecko, co povstalo, ve chvíli, kdy z úst anděla zaznělo stvořitelské Boží Slovo „Počneš a porodíš Syna“, se najednou oddělil od Trojice a omezil Své bytí do lidského zárodku v Mariině těle.

To právě proto, aby se začalo uskutečňovat v lidské historii Jeho odvěké „ano“ k oběti, vyslovené PŘED ustanovením světa. Už na věky zůstane Beránkem zabitým, ne už JEDINÝ Boží Syn, ale prvotina sourozenců, kterým Svojí obětí umožní znovuzrozením přijmout Boží podstatu a stát se Jeho spoluředíci a dědici Jeho Otce – Boha Stvořitele. Beránek na trůnu nesoucí na věky znamení Své oběti je pro celou věčnost zárukou, že smíme s Ním být ve slávě a hledět na Jeho odvěkovou slávu Beránka.

Vnímají vůbec krví Beránka vykoupené Boží děti všecky rozmetry té Lásky, která přišla spasit celý vesmír? Beránek Boží sestoupil hluboko do pekla, kam už nikdo nemusí, zrušil svojí obětí zápis čelící proti nám a vrátil se, aby do široka zvěstoval

pokoj pro všecky lidi od Adama až po posledního, kdy na tomto světě žijícího člověka: Všichni patří Jemu jako Jím stvoření a Jím z moci protiprávního okupanta vykoupení. Ta nedozírná výška Lásky, kdy v Něm a s Ním jako jeho spoluveladaři smíme vysoko nade vším, jedno s Ním spasitelou láskou objímat celý Jeho Jím vykoupený svět a navracet ho pod Jeho žezlo svým vykoupeným životem Jeho svědků.

To všecko tušit a vnímat a žít sobě i vám všem ze srdce přeji a u Jeho trůnu v žasnoucí pokoji nárokuj. *Jsme velvyslanci nebeského Krále.* Naše korouhev je Jeho nekonečná, všeobsáhlá a bezpodmínečná láska. Ke Dni vykoupení jsme zapečetěni Jeho Duchem, který tuto Boží lásku do našich srdc vylévá, aby se v našem životě stávala tím tryskajícím zdrojem pro svět, do kterého nás proto postavil jako Své vyslance a svědky. Zatím jako partyzáni na okupovaném území, dokud se nevrátí spolu se Svojí vykoupenou Církví ve veliké moci a slávě, aby zjevil celému vesmíru Své vladařské nároky a uplatnil je viditelně. A z nebeské svatyně k nám zní žehnání Velekněze:

*Ať ti Hospodin žehná a chrání tě!
Ať nad tebou Hospodin rozjasní Svou tvář a je ti milostiv!
Ať k tobě Hospodin pozvedne Svou tvář a zahrne tě pokojem!*

Nu 6, 24 – 26

Přání sestrám

Při manželských setkáních během roku se v rozhovorech se sestrami často mluví o 31. kapitole knihy Přísloví. Žádná z nás si netroufne říci, že by snad dosáhla dokonalosti ženy statečné, jejíž životem se tato kapitola zabývá. Na druhé straně se zde píše, že srdce muže na nás spoléhá. Mohly bychom se pokusit vyplnit s Boží pomocí to, co jsme v loňském roce nestihly a co je na nás. Posloužit nám může například kniha Píseň písni. Zde čteme o touze a lásce, která nás k muži přitahovala v době našeho seznámování. O tom opojení, kterým jsme byly zalyty na počátku. Stejně jako muž ženu, tak Kristus nás vzal do náruče, když jsme mu otevřely svá srdce a zalil nás svou láskou. Zapečetil nás. Tak i muž nebo naši blížní si nás položili na svá srdce jako pečeť a spoléhají na nás. Podívejme se dnes na svého muže nebo na své bližní jinak. U svého manžela můžeme vzpomenout, jak to bylo tenkrát na počátku, na prvním setkání, vždyť ani velké vody lásku neuhasí. Stále tam je a srdce našeho muže na nás spoléhá. Stejně tak srdce našich blížních, kteří jsou kolem nás. My zase spoléháme na Toho, který je mocen naplnit nás láskou až po okraj, abychom ji mohly předávat dál. Přejeme vám milé sestry požehnaný rok 2012 plný lásky, radosti a Božího pokoje v rodinách i na pracovištích, navzdory všemu, co nás potká. Vždyť máme vedle sebe Pána, který nás vidí, slyší a miluje neustále. On je láska.

Za výbor sester ČR
Marie Horáčková

Rozsievač – Boží dar a či Boží zázrak?

Ružena Dvořáková

Priznám sa vám, drahí čitateelia Rozsievača, že Rozsievač pokladám za Boží zázrak. Ved' neviem, či v Česku alebo aj na Slovensku vychádza niektorý duchovný alebo aj svetský časopis už 82 rokov a keby ho v roku 1951, za strašnej totality, komunistické úradu neboli zakázali vydávať, tak by sa tohto roku 2012 bol „dožil“ už 98 rokov.

A to je naozaj dôvod na radosť, ale najmä na vďačnosť predovšetkým Pánu Bohu a potom aj všetkým, ktorí sa za tých 82 rokov o Rozsievač starali, písali do neho, redigovali ho, a čo je najdôležitejšie – ktorí ho čítali a dodnes čítajú.

Ved' naozaj nie je mnoho časopisov, ktoré sa „dožili takého vysokého veku“ a plnia svoje poslanie: rozsievať semeno Božieho slova, a tak budovať Božie kráľovstvo na zemi. Nie je to však len zásluha jeho tvorcov, ale Božej milosti. Nie je to ľudské, ale Božie dielo. A tak naozaj pokladajme Rozsievač za Boží dar i za Boží zázrak.

Uvedme aspoň mílniky v živote Rozsievača

Február 1914 – na konferencii slovenského bratstva v Békésskej Čabe utvorili slovenské baptistické zbrody v Uhorsku samostatnú jednotku s názvom „Bratská jednota slovenských baptistov v Uhorsku“ a uzniesli sa vydávať vlastný časopis.

15. marec 1914 – v Békésskej Čabe br. Juraj Stanko vydáva prvé číslo Rozsievača, ktorý mal 4 strany.

Vydať ho bez povolenia, preto už po druhom čísle župný úrad jeho vydávanie zastavil.

15. máj 1914 – druhý pokus o vydanie bol úspešnejší. Br. Juraj Stanko získal v Budapešti povolenie. Nové prvé číslo malo 8 strán.

Leto 1917 – vedenia redakcie sa ujíma br. Michal Marko. Vydávanie časopisu sa presúva do Liptovského Sv. Mikuláša.

Rok 1918 – koniec prvej svetovej vojny.

Vznik spoločnej Československej republiky.

Február 1919 – Rozsievač sa stáva spoločným česko-slovenským časopisom. Redakciu preberá br. Karol Vaculík.

Rok 1928 – zodpovedným redaktorom sa stáva br. Ján Pavol Piroch. Svojím mladíckym zápalom rozširoval okruh čitateľov Rozsievača.

Rok 1939 – začína sa druhá svetová vojna. Redaktorstvo opäťovne preberá br. Michal Marko.

Rok 1946 – po skončení vojny sa redaktorom stáva br. Milan Šramo.

Rok 1951 – komunistické úrady zastavujú vydávanie Rozsievača.

Rok 1969 – obnovenie vydávania časopisu. Redakcia má sídlo v Prahe, redaktorom sa stáva br. Pavel Titéra.

Rok 1979 – redaktorom je br. Stanislav Švec.

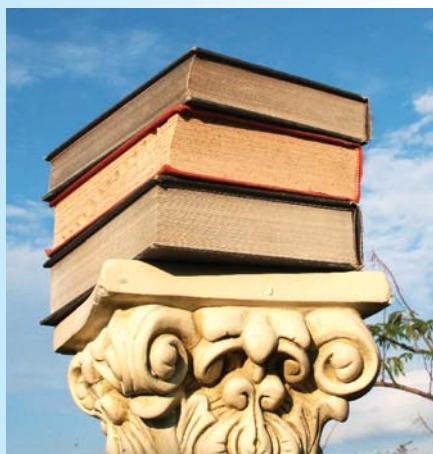
Rok 1980 – redaktorom je br. Vlastimil Pospíšil.

Rok 1991 – funkciu redaktora vykonáva br. Vladimír Dvořák.

Rok 2006 – šéfredaktorom sa stal br. Stanislav Kráľ.

A tak srdečne ďakujem br. šéfredaktori Stanislavovi Kráľovi aj všetkým verným spolupracovníkom v redakčnej rade, ale aj všetkým prispievateľom, ktorí za „jednu korunu“ – korunu slávy (1K 4, 5), uloženú v nebeskej banke, ochotne napišú článok, svedectvo alebo správu.

A ďakujem aj tým, ktorí Rozsievač s láskou čítajú a dokazujú tak, že jeho vydávanie nie je márne.

Jak se rodil Nový zákon

Vlastimil Pospíšil

Počiatky Nového zákona se rodily za nepříznivých okolnosti, kdy v některých křesťanských sborech vrcholil vliv gnose.

Nebezpečný myšlenkový proud

Gnose byl pro církev v apoštolské době jeden z nejnebezpečnějších myšlenkových proudů.

Problémy s pronikáním tohoto falešného učení do některých křesťanských sborů měl již apoštol Pavel. Světská gnose se dostala do církve zejména prostřednictvím sboru v egyptské Alexandrii a nadělala v mnohých sborech velké škody. Jednalo se o plevel, který se šířil po křesťanských sborech.

Co znamená Gnose

Gnose = dualismus, znamená dvojitost: hmota a duch stojí proti sobě. Hmota je špatná, duch je dobrý. Řečtí filosofové říkali: „Lidské tělo je ve vězení, které vězní duši a ducha. Cím dříve se duch dostane z těla, tím dříve se osvobodí a bude volný.“

Jednalo se o filosofii helenistickou, pohanskou, nebiblické učení nadmíru falešné a tato filosofie ovlivňovala život v křesťanských sborech. Křesťané tehdejší doby se jí přizpůsobovali.

Varování apoštola Pavla

Apoštol Pavel upozorňuje ve svých dopisech do sborů na pronikání falešného učení do některých sborů. Pravděpodobně se jednalo i o spojení s gnosou a to zejména ve sboru v Kolosách. Apoštol nabádá i své spolupracovníky v evangeliu Timotea a Tita k ostražitosti. Kol. v 2, 16-19, 1Tim 1, 3; 4,7, 2Tim 4, 3nn, Tit 1, 10-14, 3, 9. Apoštol Pavel vyzývá křesťany k opatrnosti, aby se do sborů nedostalo nic škodlivého a zavádějícího, co by je odvádělo od pravdy evangelia Ježíše Krista.

Falešné učení

Gnose vrcholí v roce 135 a v křesťanských sborech působí hlavně prostřednictvím bohosloví egyptských křesťanů. Gnose touží po spasení duše a hledá odpověď na otázku, jakou cestou se duchovní principy člověka vrátí ze světa tmy a zla do světelné a dobré vlasti. K tomuto návratu zpět musí člověk podle jejich učení všechno udělat sám. Problémem je, kam že se má vrátit a odkud? Do vlasti, domova světla, ale co znamená podle vykladačů gnose domov světla? Kristus zde stojí stranou. Podle gnostického učení není Kristus tou cestou ze tmy do světla.

Gnostikové odmítali Krista

Šířitelů gnose bylo mnoho. Usilovali o zrušení otroctví a zakládali společenství majetku a žen. Některí z gnostiků viděli dejiště trvalého sváru mezi dvěma živly – duchem a hmotou. Odtud je podle nich spasitelný únik možný překročením hranice lidství – to je z hmoty do duchovní oblasti. Gnostikové měli pravdu v tom, že Bůh, který poslal na svět svého Syna, je Bohem lásky, ale neměli pravdu v tom, že oddělovali Boha, o

němž hovoří proroci ve Starém zákoně, od Boha Nového zákona. Podle nich je Bůh Starého zákona Bohem zlým. Je to jiný Bůh než ten, který poslal na svět Ježíše Krista. Podle jejich učení Bůh, který stvořil hmotu, není Bůh Ježíše Krista. Starý zákon odmítli. Kristus je Synem toho Boha, kterého zvestoval Pavel. Gnostici měli alegorické výklady Písma. Podle nich se Kristus nenarodil ani nevtělil, nýbrž se zjevil v 15. roce v Kafarnaum, za vlády římského císaře Tiberia.

Kdo to byl Markion

Jedním z největších gnostiků v křesťanství byl Markion. Narodil se v Synopé v Pontu v křesťanské rodině a věnoval se rejdařství. Procestoval Malou Asii. Na svých cestách se setkal s Polykarpem, s jedním z největších křesťanů té doby, ale ani toto setkání Markiona neodvrátilo z jeho bludné cesty. Dostal se do Říma a tam se stal v letech 139-144 členem římského sboru, jemuž věnoval značný finanční obnos. Římský sbor se mu však nepodařilo ovlivnit svým učením.

Markionův výběr

Markion byl první, kdo se zajímal o apoštolské spisy - především o evangelium Lukáše a spisy apoštola Pavla. Do své sbírky pojál jen evangelium podle sepsání Lukáše - mimo prvních 10 kapitol a epištoly apoštola Pavla. Tímto svým činem Markion dal podnět představitelům ostatních sborů k soustředování apoštolských spisů, které byly dosud rozloženy mezi sbory. K rozeznání pravdy a toho, co pochází od apoštolů a co nepatří k jejich spisům, bylo vynaloženo mnoho práce. K dokončení podoaby Nového zákona (jak jej známe dnes) došlo za poměrně dlouhou dobu usilovné badatelství práce. O nejeden spis se vedly dlouhé debaty. Například s Jakubovou epištoulou měl problém již v 16. století sám německý reformátor Martin Luther. Nazval ji epištoulou „slaměnou“.

Vliv gnostiků na tehdejší církve

Církve markionského typu (vyskytovaly se zejména v Malé Asii), se vyznačovaly značnou životností a organizační i bohosloveckou pružnosti. Bohoslužbám mohly předsedat i ženy. Kněžský stav tyto sbory neznaly. Markion sledoval s obavami rostoucí autoritu episkopátů v církevních biskupského typu, které nebyly zasaženy jeho učením. Markion podřízel ve sborech ty, které byly pod vlivem gnostiků - vedle křtu i večeři Páně. Víno však nahradil vodou.

Budeme ve středu

Dnes nemáme problém s gnosí, zato se v dnešních církvích objevují jiné problémy, které jsou nejednou zavádějící. Církev musí být neustále ve středu a stavět se proti učení, které se tváří, jako by bylo v duchu Písma a přece mu v základech odporujo. Ovšem objevit tyto špatné vlivy není vždycky snadné. Slovo Pána Ježíše: „Bděte všelikého času,“ platí pro každou dobu!

Viete, čo budete robiť prvý piatok v marci?

Jarmila Cihová

Na to, aby zvíťazilo zlo, stačí, aby dobrí ľudia nerobili nič.
(Edmund Burke, 1729 – 1797)

Casto si uvedomujeme, že sa okolo nás deje nespravodlivosť, ale zatvárame oči pred jej prejavmi. Nie sme ochotní riešiť zložité situácie v našej spoločnosti. A pokial sa nespravodlivosť deje na druhom konci sveta, niekde v Afrike či v Ázii, necháva nás to zväčša ľahostajnými. Nezaujímajú nás problémy iných ľudí a nedotýka sa nás ich utrpenie.

Prirodzene, môže to byť aj istý spôsob sebaobrany. Ak by sme sa totiž neuzavreli do akejsi bubliny a všetko si pripúšťali, ľahko by sme mohli prepadnúť pocitom beznádeje a podlahnúť väznej depresii. Máme dosť vlastných starostí a trápenia. A problémov okolo nás je jednoducho privela. Ak v mnohých iných krajinách ľudia trpia pre nespravodlivý politický systém a sú im upierané ich základné práva, môžeme na tom niečo zmeniť? Zjavne nie veľa. Čo však máme robiť, ak nechceme, aby zlo víťazilo?

„Nič nie je horšie ako nerobiť nič zo strachu, že môžeme urobiť iba málo,“ je známy citát anglikánskeho knaza Sydneyho Smitha.

Preto sa mi zdá úžasné riešenie, ktoré nám ponúka Svetový deň modlitieb – sústrediť sa v priebehu jedného roka na problémy jednej krajiny sveta, dozviedieť sa o nej čo

najviac, modliť sa za problémy, s ktorými zápasí, a prispieť na ich riešenie aj finančne.

V roku 2012 je touto krajinou **Malajzia** a témou bohoslužby, ktorú pripravili kresťanské ženy z Malajzie, je: **Nech zvíťazí spravodlivosť**.

Po mnohých mesiacoch prípravej práce sestier sa v piatok 2. marca na celom svete spoja veriaci ľudia v modlitbách za Malajziu. Budú spievať tie isté nádherné piesne a spoločne prosiť za to, aby spravodlivosť zvíťazila nielen v Malajzii, ale aj na celom svete, na mieste, kde každý z nás žije. Verím v silu modlitby a dúfam, že aj vy už viete, kde budete prvý piatok v marci.

Dobrý Bože, otvor moje oči, aby som mohol vidieť potreby druhých,

otvor moje uši, aby som počul ich volanie,
otvor moje srdce, aby nezostali bez podpory.

Pomôž mi, aby mi strach z hnevnu mocných nebránil obhajovať slabých.

Pomôž mi, aby mi strach z hnevnu bohatých nebránil obhajovať chudobných.

Ukáž mi, kde je potrebná láska, nádej a viera,
a použi ma, aby som ich tam priniesol.

A tak otvor moje oči i moje uši,
aby som v tento deň okolo seba šíril Tvoj pokoj.

Amen.

Alan Paton (1903)

OPOUŠTĚNÍ A ZAPOMÍNÁNÍ

David Wilkerson

Ve 45. žalmu je poselství Ducha svätého Kristové nevěstě: „Zapomeň na svůj lid, na otcův dům“ (verš 11). Ten jemný tichý hlas šeptal: „Nestačí pouze nechat všechno za sebou. Musíš na to také zapomenout – vytěsnit to ze své mysli – veškeré minulé lásky a rozptylování se!“ Posel zde říká nevěstě: „Spočetla sis cenu, když ses připravovala spojit se s Ním? Nebo se ho chystáš po svatbě podporit pouze slovně? Zavázala ses, že ochotně skoncuješ se svou minulostí – starými přáteli, starými zvyky, starými láskami? Pokud vstoupíš do tohto manželství, nezmíš pouze opustit svou minulost, musíš na ni úplně zapomenout!“

Když Pán Ježíš mluví k někomu, kdo „neopustil všechno“ (Lukáš 14, 33), mluví k těm, kteří se od Něj odvracejí a Inou k modlám. Modla je

cokoliv, co se stane centrem našeho zaměření – cokoli, čemu věnujeme náš čas, naši pozornost, naše peníze, naši lásku, náš zájem.

Mnoho manželů může právem říci, že jsou dobrými živitelí. Pracují dlouho a pilně, svými penězi neplytvají a tráví čas se svou rodinou. Ale kolik času věnují Pánu Ježíši? Mají to, co nazývám „čas opuštění a zapomenutí“ – čas, kdy ve svém nitru opustí vše a vyhradí si čas jen na Pána Ježíše? To je čas, kdy opustí veškeré úvahy o práci, rodině, dětech a kdy řeknou: „Toto je tvůj čas, Pane Ježíši. Teď jsem jen tvůj!“

Problémem není byznys, rodina či kariéra. Spíše je to „lelkování“ – bezcílné bloumání a plýtvání časem. Zástupy Božího lidu tráví svůj čas nekonečným lelkováním – tráví čas zahálením s přáteli či rozvalováním

se u televize. Tolik vzácných hodin promarníme a zanedbáváme tak našeho Pána a Spasitele!

Nyní chci hovořit k manželkám: Dáváš svému manželovi a dětem nejlepší roky svého života. Jsi pilná a věrná a dobře se staráš o svou rodinu. A přece, kolik „času opuštění a zapomenutí“ dáváš Pánu Ježíši? Kolik hodin týdně se uzavíráš před světem a přibližuješ se k Němu?

Jak je Pán žárlivý na všechny naše ostatní lásky, na všechny věci, které vyžadují náš čas a naši pozornost! Je pravdivé staré rčení: Neprítel kresťana není to „špatné“, nýbrž to „dobré“. Tím je rodina, kariéra, zaměstnání, děti. A přesto tyto věci samy o sobě nestojí mezi námi a Pánem. Ne – to, co vadí, je lelkování!

Nyní před námi stojí Pán a ptá se: „Miluješ mne více než tyto?“ (Jan 21, 15).

Když Barma není daleko

Milan Kern

Když slyšíte „Barma“, co se vám vybaví? Vzdálená země, vojenská diktatura, množství budhistických chrámů a soch Budhy. To je pravda, ale ne celá.

V Barmě žijí nejen Barmánci, ale i jiné národy, nejen budhisté, ale i křesťané. Jeden z tamních národů – Čjinové – jsou dokonce ve velkém míře baptisté.

Vydejme se teď mezi ně. Cesta z Brna trvala jen pár hodin. Vstupuji do dvorku u menšího rodinného domku, kde pod igelitovým přístřeškem je provizorní kuchyně a v hrncích nad ohněm se připravuje jídlo. V nevelkém obýváku s kuchynským koutem se na koberec usadilo kolem 40 lidí, jen někteří sedí na židlích. Na čelní stěně je vánoční nápis v angličtině,

češtině a v jazyce Čjin. Celý strop je vyzdoben barevnými stuhami, nechybí ani lampiony. Místností zní společné písňě i písň skupinky s kytarou, kázání, modlitby – vše v jazyce Čjin. Mé kázání překládá do jejich jazyka patnáctiletá dívka.

Zvláštní je to u společných písňí. Ve shromáždění jsou jenom dva zpěváci. Z jednoho předčítá jeden bratr text, druhý drží v rukou já. To je tedy zvláštní zpěvák: notovaný bez not. Jinak to neumím nazvat. Nakolik to mohu já, hudební nevzdělanec, posoudit, jsou to čtyřhlásné písňě, ale melodie není vyjádřena notami, ale pouze příslušnými písmeny. A co je pro mne milé, i když neznám jejich jazyk, všechny zpívané písňě znám v češtině.

Prvý klúč: Pravidelný čas na Božie slovo.

J 8, 31 – 32: Ak vy zostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.

Pravidelný čas na modlitbu.

Ján 15, 7 – 8: Ak zostanete vo mne a moje slová vo vás, prosté, čo len chcete, a stane sa vám. Môj Otec je oslávený tým, že prinášate veľa ovočia a že sa stávate mojimi učeníkmi.

Druhý klúč: Dávanie desiatkov.

Luk 13, 33: Tak teda každý z vás, kto sa nezrieke všetkého, čo má, nemôže byť mojím učeníkom. Ak nie som ochotný dať prvých 10 %, ako môžem povedať, že som ochotný dať Bohu všetko? Boh nepotrebuje od nás nič, ved' Jemu patrí všetko, ale účelom dávania desiatkov je, aby sme mali Boha na prvom mieste: (5M 14, 23:) „...aby si sa učil báť sa Hlavnáho svojho Boha po všetky dni.“ My v skutočnosti nevlastníme nič, ale Boh nám dovoluje používať 90 % našich príjmov.

Tretí klúč: Pravidelné spoločenstvo.

Ján 13, 35: Podľa toho všetci poznájú, že ste moji učeníci, ak budeTE mať lásku jeden k druhému. Naša

Po shromáždění následuje společný oběd. Na koberec prostřeli igelit, na něj položili talíře a misky s rýží a masem a na koberec si usedla starší polovina přítomných. Já jsem dostal nízkou židličku a také příbor a samostatnou misku s polévkou. Ostatní jedli rukou a polévkou nabírali velkými lžicemi ze společné misky. Hodně mi to připomínalo večeři Pána Ježíše se svými učedníky. Kdyby Michelangelo byl v Barmě, určitě by známý obraz Poslední večeře namaloval jinak. Po najezení jsme uvolnili místo téměř mladším a my jsme se přemístili do vedlejšího pokoje nebo na dvůr.

Po obědě ještě rozhovor, milé spojenectví s těmito baptisty z Barmy. Jsou vděční za nový domov, kde jim nehrozí represe od politického režimu. A na nejbližším sjezdu delegátů BJB bychom měli přijímat jejich sbor do BJB v ČR.

láska, čiže spoločenstvo s veriacimi, je dôkazom svetu, že sme učeníkmi Pána Ježíša Krista.

Pravidelnosť nám pomôže vytvoriť si štyri dobré návyky, ktoré sú základné a z ktorých vychádza všetko ostatné.

Vzťah týchto štyroch návykov sa volá Učeníkov križ. Všimnime si, že modlitba a slovo sú na vertikálnej osi, pretože majú do činenia s naším vzťahom k Bohu. Ale všetci sme v nejakom vzťahu aj s ľuďmi a peniazmi. Takže dávanie desiatkov a spoločenstvo sú návykmi v týchto dvoch oblastiach. Ak má Boh prvé miesto v oblasti môjho času, peňazí a vzťahov, potom je na prvom mieste aj v každej inej oblasti môjho života.

Posvätenie sa začína rozhodnutím, ale vyžaduje si čas. Je to pomalý celoživotný proces, ale oplatí sa do neho prenikať. Božie slovo nazýva posvätenie obraznou rečou ako svedobné rúcho (Mat 22, 11 – 14), alebo pranie svojho rúcha (Zj 22, 14). Z toho vyplýva, že je to veľmi dôležité. Tak ako sú dôležité naše klúče od bytu, auta, kancelárie a pod, tak sú dôležité aj tieto duchovné klúče od troch základných oblastí nášho života.

Tieto klúče otvárajú nové, doposiaľ nepoznané obzory pre každého, kto sa rozhodne ich používať pod vedením Svätého Ducha. Otvárajú cestu k víťaznému, požehnanému životu a krajšej budúcnosti. Ved' svätoť nie je niečo odtrhnuté od života, ale v skutočnosti je to plnohodnotný praktický život.

Podľa seminára o duchovnom raste od Ricka Warrena pripravil
Lubomír Počai

Všemohúci Pán

Ján Baláz

Avieme, že tým, ktorí milujú Boha, všetko spolu pôsobí na dobré... R 8, 28

Som Božím dietátom takmer 50 rokov, na sebe a na mojej rodine som veľakrát poznal, aký je Pán dobrovinný, ako zázračný spôsobom vyriešil nejeden problém, pred ktorým sme stáli bezmocní. Čiže mám množstvo skúseností s Ježišovou vernosťou a dôkaz Jeho moci pri nás. A predsa...

Prichádzajúce nové problémové situácie, z ľudského hľadiska neriešiteľné, nás znova a znova akoby ubíjali k zemi. Zavše zostávame bezmocní a nevieme, čo dalej. Viem, že máme Pána, aj Ho vyznávame vo svojich modlitbách, aj Ho prosíme o pomoc, o silu a riešenie, ale akoby všetka znalosť Písma ostávala len v teoretickej rovine a my nemáme sily veriť, že náš Pán je všemohúci, vo svojej vôli dokonalý a že sa nemýli v tom, čo práve pri nás robí. Vyznávam to na svoje zahanbenie, pretože viem, že Božie slovo aj moje skúsenosti s Pánom by ma mali posúvať dopredu, zdokonalovať a upevňovať vo viere. Aby som len netooretizoval, podelím sa s Vami o čerstvú skúsenosť v našej rodine.

Jedného dňa nám najstaršia dcé-

ra doniesla správu, že bola na preventívnej gynekologickej prehliadke, na ktorej jej zistili na vaječníkoch aj maternici niečo, čo musí ísť cím skôr von. Už si aj dohodla operatéra a termín operácie. Stihli sme ešte spolu s hou, s manželkou a ďalšou dcérou aj sesterskú konferenciu, požehnané stretnutia so sestrami aj bratmi v Kristu, ktorí mnohí znášajú a stačne nesú bremeno rodinných či osobných problémov. Vďaka Bohu za tieto chvíle.

Blížil sa termín operácie, zapojili sme do modlitieb aj bratov a sestry v z bore a vložili všetko do Božích rúk.

Hned po operácii ma informoval lekár – operatér, že operačný zákrok bol zložitý, ale úspešný a nemuseli pristúpiť k najradikálnejšiemu zákroku. Vyďchli sme si, dcéra Rachel sa nad očakávanie zotavovala, ale potom sme s napäťom očakávali výsledok histologického vyšetrenia. Trvalo to asi dva týždne, kým sme sa dozvedeli pre nás všetkých priaznivý výsledok. Chváli sme Pána na modlitbách so slzami v očiach, s pokorným, ale vdacným srdcom, aký je milostivý, že jeho milosť tráva na veky, že On je Najvyšší Lekár, že v Jeho rukách sú naše životy, že z Jeho rúk nás nikto nevytrhne.

Musím vyznať, že som celý ten čas žil v napäti očakávaní, že som sice chváli Pána, ale bolo to akési kŕčovité...

Vzdávam hold všetkým bratom a sestrám, vám, ktorí napriek rôznym osobným či rodinným zložitým situáciám verne slúžite Pánovi a chválite Ho za všetko, čo dal do vašich životov, vám, ktorí ste chorí, ktorí prechádzate možno aj údolím tieňa smrti, ktorí máte v rodine ľažko chorého, možno imobilného, ktorí sa o neho staráte s láskou 24 hodín denne, alebo ktorí prežívate iné problémy, pričom vás nikto nepočuje reptať alebo stažovať sa. A ak prídu chvíle, že nevládzete, viem vás aspoň sčasti pochopiť... Chcem vás povzbudiť – vytrvajte pevní vo vieri, dôverujte Bohu, spoliehajte sa na Noho. On nás nikdy nesklame. Jemu nech je chvála.

Nás ostatných vyzývam: modlime sa za týchto bratov a sestry, ktorých máme vo svojich zboroch, modlime sa za chorých, navštievujme ich, pomáhajme im, budme si navzájom oporou, pomocou, strážcami.

Chcem ukončiť toto svedectvo vyznáním: Dobre mi je to, že som bol trápený, aby som sa naučil tvojim ustanoveniam (Ž 119, 71). A výzvou: Nože si zvykní s ním a maj pokoj, tak príde na teba dobré (Job 22, 21). Tento verš nádherne vyznieva v Kralickej Biblia: Přivykejž medle s ním choditi a pokojněji se míti, skrže to přijde tobě všecko dobré.

Nebeský Otec touto skúsenosťou celú našu rodinu pritiahol ešte bližšie k sebe. Sláva Mu za všetko.

Rozhodujúci krok!

Lubomír Počai

OBohu som vedel už od detstva, pretože ma rodičia vodili do zboru. Poznal som aj učenie Biblie, že „Boh sa stal človekom“, aby sa k nám ľuďom priblížil. V praktickom živote som bol však nesmierne smutný a pritom taký potmehúd, ako ľudia hovorievajú: „Tichá voda brehy myje!“

Trápila ma pritom neistota, kam by som sa dostal, keby som mal v tom čase zomrieť. Je to otázka, s ktorou sa každý človek musí nejakovo vysvetliť. Aj keď som neraz počúval, že Pán Ježiš zomrel za naše hriechy, aby sme my nemuseli raz večne zahynúť, a že vzkriesením z mŕtvyh bola porazená smrť, aby sme mohli mať večný život, že spasenie je dar, a teda si ho nemusíme zaslúžiť, mal som väzne obavy, že by to so mnou asi dobre nedopadlo! V tomto som nemal istotu! Aj keď som chcel poslúchnuť výzvy kazateľov, nevedel som, čo mám urobiť a ani ako.

Keď môj vnútorný nepokoj vrcholil,

rozhadol som sa, že to musím riešiť s pomocou môjho kazateľa. Musel som preto cestovať zo severnej Moravy, kde som bol v tom čase zamestnaný, až na južné Slovensko do môjho rodiska.

Mojím kazateľom bol v tom čase Ján Kriška. S odhadláním povedať mu o svojom rozhodnutí som zazvonil pri dverách jeho bytu. Hned ma pozval ďalej a v súkromí sme hovorili o tom, že mojou úlohou je činiť počanie – čiže odvrátiť sa od všetkého zla, na ktoré si len spomeniem v mojom živote, k Bohu a veriť tej Dobrej zvesti, ktorú som už predtým poznal. Potom sme sa spolu modlili, kľačiac na kolenach. Vyznával som Bohu svoje hriechy a pokorne prosil o odpustenie. Potom sa za mňa modlil on.

Toto bol rozhodujúci krok v mojom živote. Vtedy som dostal tú vzácnú istotu, že Boh ma prijal na milosť a všetky hriechy mi odpustil.

Potreboval som však k tomu po-

moc Božieho služobníka. Odchádzal som s radostou a vnútorným pokojom. To bol významný medzínok v mojom živote. Vykočil som do novej budúcnosti ako nový človek. Aj keď od tej chvíle uplynuli už desiatky rokov, toto šťastie, ktoré som získal, ma sprevádzalo v dobrých aj zlých časoch.

Môj život sa stal neporovnatelné krajsím, radostnejším a dostať plnohodnotný cieľ. S odstupom času vidím, že to bolo najlepšie rozhodnutie, aké som mohol urobiť.

Milý čitateľ, nechcel by si aj Ty urobiť smerom k večnému životu svoj rozhodujúci krok?

Neváhaj, určite nebudeš ľutovať.

S kým bankujete?

Želka Praženicová

Dnešný trh nám prináša veľa možností, kde uložiť svoje peniaze, kde si naopak požičať a kde si splátky meniť alebo svoju dlužobu predčasne splatiť. No pravda je taká, že nikto nám nič nedá zadarmo a aj keď banky ponúkajú rôzne výhody, v konečnom dôsledku si musíme všetko zaplatiť sami. Ten, kto má nejakú pôžičku,obre vie, že nebudé mať nikteri istotu ani úplný pokoj, kým sa svojej dlužoby nezbaví, a vie aj to, že mu žiadna spoločnosť neodpustí ani cent.

Predstavme si však, že by sme jedného dňa dostali z našej banky list, v ktorom by nám oznamovali: „Vážený klient, nakolko ste naším dlhorocným a spolaahlivým zákazníkom, rozhodli sme sa obdarovať Vás finančným bonusom vo výške Vášho dlhu v našej banke, čím sa Vaša dlužoba u nás anuluje a akékolvek naše finančné požiadavky voči Vám zanikajú.“ To by bola krásna predstava – ako z jasného neba. Alebo iný list: „Vážený klient, dovolujeme si Vám oznámiť, že Váš dlh v našej banke bol splatený sponzorom, ktorý nechce byť menovaný, a preto všetky naše pohľadávky voči Vám zanikajú.“ Ešte krajsie. Všetci dobre vieme, že o takomto niečom môžeme len snívať, ale nikdy sa nám tento sen nesplní.

Aké máme dlhy?

Naše dlhy v banke však nemusia byť jediné, ktoré tu na svete máme. Čo naše dlhy u Boha? Čo naše platby pred Jeho spravodlivosťou? Pred spravodlivým Bohom máme všetci dlužobu. On nám totiž dal čistý život. A my ho každodenne kazíme, znesváčujeme a poškodzujeme. Svätý Boh – pôvodca nášho života – sa nemôže bez pohoršenia dívať na to, ako sa navzájom klameme, podvádzame, okrádame, ako na seba zazeráme, ako si kadečo závidíme, ako sa hádame, ako sme voči sebe neochotní, ako sa navzájom jeden druhému vyhýbame, ako si jeden druhého nevšímame alebo ako vidíme triesku v oku nášho blízneho, ale brvno vo svojom oku nie.

Ako to, že vidíš triesku v oku svojho brata a brvno vo svojom oku nezbadáš? Ako môžeš povedať svoj-

mu bratovi: Brat môj, dovoľ, nech ti vyberiem triesku z oka a pritom sám nevidíš brvno vo svojom oku. Ty pokrytec, najprv vyhod' brvno zo svojho oka, až potom uvidíš, ako vybrať smietku z oka svojho brata (Lukáš 6, 41 – 42).

Spravodlivosť a láska žiadajú, aby človek nevidel len chyby iných. Keď Pán Ježiš vo svojej reči na vrchu hovoril o posudzovaní, pridal aj toto podobenstvo – o trieske a brvne. Ježiš tu nezakazuje posudzovanie samo o sebe. Nebolo by dobré, keby rodičia nemohli kritizovať svoje deti alebo aj šefovia svojich podriadených, alebo keby si skutoční priatelia nepovedali pravdu. Naopak, sám výslovne žiada bratské napomenutie (Mt 18, 15). V tomto podobenstve však hovorí o tom, aby sme mali správnu mieru kritiky a prísnosti k sebe, lebo až potom budeme mať správny pohľad na druhých. A ak u seba nájdeme celé brvná, ktoré musíme odstrániť, nebudeme mať mnoho času na kritiku druhých. Tieto Ježišove slová sa vzťahujú na nás všetkých. My sme však obyčajne slepí, ak ide o naše chyby, a aj keby boli neviem aké veľké, my ich nevidíme. Ľahko je posudzovať druhých, ale ľahko súdiť seba.

Zametajme pred vlastným prahom

Spisovateľ Arnold Bronnen v knihe *Ezop* spomína túto Ezopovu bájkou: Človek nesie na pleciach vrece. V jeho zadnej časti má svoje viny – ktoré nevidí, v prednej časti poklesky druhých, ktoré má stále pred očami. Z tohto dôvodu človek je skôr naklonený zametať pred cudzím prahom ako pred vlastným, aj keď tých smeti bude pred jeho domom ovela viac.

Vo filme *Manželský život* manželia stoja pred súdom v rozvodovom konaní. V prvej časti filmu je zachytaná manželova výpoved. Všetko, čo hovorí, sa zároveň premieta. Divák, ktorý to sleduje, je na strane manžela. Je presvedčený, že zlo spáchala manželka. V druhej časti o príčinách manželského nedorozumenia hovorí manželka. A tu sa divák presvedča, že to nebolo všetko tak, ako hovoril manžel, že v mnohom má pravdu manželka. A záver? Obidvaja sú vinní, ale ani jeden z nich si to nechce priznať. V tom je často príčina všetkých nezrovnalostí a neporozumenia medzi ľudmi. Posudzujeme iných, ale pritom sami nie sme o nič lepší. Radšej stokrát odsúdime iných, než by sme si priznali svoju vinu. Ludia nepotrebuju sudcov, ale

bratov. Svet má naopak veľa sudcov, lebo má málo bratov.

Najväčší veriteľ

Najsilnejším dôvodom k láskavej kritike je vedomie zodpovednosti pred Bohom. Tak o tom hovoril Ježiš: „Ako budete súdiť vy, tak budú súdiť aj vás“ (Mt 7, 2). Zvlášť to vidíme v slovách, ako nám ich zapísal sv. Lukáš: „Dávajte a dajú vám: mieru dobrú, natlačenú, natrasenú, vrchovatú vám dajú do Iona. Lebo akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám“ (Lk 6, 38). Sami máme teda v rukách dobrotu alebo prísnosť Božieho súdu nad nami. Spravodlivý Boh stvoril svet, v ktorom zlo musí byť potrestané, a tak aj my musíme byť potrestaní za to všetko, čo robíme ľuďom okolo nás, či je to len tichá závisť, chladná ľahostajnosť alebo aj otvorené nepriateľstvo.

Aký trest by sme si zaslúžili? Čím sa ospravedlníme a čím vykúpíme? Čo ponúkneme Bohu ako nahradu za škody, ktoré sme napáchali na tomto svete či na dušiach ľudí? Ako napravíme zlo, ktoré sme spôsobili? A diabol? Ten sa teší, keď my zlyhávame. On – pán temnoty – chce všetkých, ktorí mu podľahli, dostať do svojej moci. Mnohokrát sa ocítame medzi dvoma kameňmi – medzi svätým Bohom, ktorého sme sklamali a odvrátili sa od Noho, robiac veci, ktoré sa Mu nepáčia, a diablon, ktorý nás na zlé permanentne nahovára, aby nás našej čistoty zbavil. Ako sa zbaviť toho puta, čo nás viaže k tme? Ako sa vykúpiť z jeho moci a očistiť sa?

Zaplatali naše dlhy

A tu práve prichádza list – nie z banky, aby nám odpustili nás úver, ale z neba: „Milý synu/dcéra, si moje milované dieťa, a tak som sa rozhodol zaplatiť za Teba a očistiť Ťa, aby si sa mohol vymaniť z diabolových pút a vojsť do ríše svetla. Vydal som svojho Syna, aby zomrel namiesto Teba, a Jeho svätá krv Ťa od všetkého zlého obmýva.“ To znamená, že sa už nemusíme báť. Sme Boží, lebo Ježiš Kristus za nás zaplatil svojím životom. Boh obetoval svojho Syna a vymenil Ho za naše životy, takže sme slobodní. Ale nie tak celkom. Nie sme slobodní v tom zmysle, že by sme patrili sami sebe, ale patríme Bohu, ktorý za nás zaplatil. Na Golgotu umieral Boží Syn. To bola chvíľa, keď sa splácal nás dlh, keď Boh vydal svojho Syna na smrť namiesto nás. Skloňme sa v nesmiernej úcte pred Bohom a Božím Synom, lebo z čírej lásky je nás dlh vymazaný.

A tak mi ešte dovolte jednu otázku: V tej duchovnej oblasti – s kým bankujete?

Jubileum sestry Aleny Švecové

V prosinci minulého roku jsme v pražském sboru BJB Na Topolce měli příležitost poblahopřát ke kultatým 80. narozeninám milé sestře Alence Švecové. Sestra svou skromností, milou povahou a upřímným zájmem o druhé, o dění ve sboru i v naší BJB, je nám přes svůj věk neustálým povzbuzením. Radujeme se z její přítomnosti mezi námi a čerpáme z darů, kterými ji Pán Bůh v jejím životě obdařil. Sestra Alenka řadu let věrně kráčela po boku svého manžela Stanislava, který po desetiletí nesl

břímě tajemnické práce naší Jednoty v nelehké době komunistického režimu, avšak časů svobody se nedožil. Upřímně se těšíme, že sestra při svém zdraví přiměřeném věku se účastní sborového života, kdy předáváním své životní zkušenosti, svým laskavým slovem a moudrostí je inspirací a vzpruhou pro nejednu mladší sestru či bratra u vře. Milé sestře Alence přejeme, aby ji Pán Bůh opatroval a posiloval do dalších let jejího života.

**Sestry a bratři
ve sboru Na Topolce**

Rozlúčka

Mikuláš Fedák 1953 – 2011

6. decembra 2011, v deň svojich 58. narodenín, odišiel náhle a nečakane do nebeského domova brat Mikuláš Fedák. Od detstva mu bolo dopriate žiť pri Božom Slove v zbere Poprade-Velkej. Ako 12-ročný vierou prijal Božiu milosť a Pán Ježiš Kristus sa stal jeho Pánom a Spasiteľom. V roku 1976 uzavrel manželstvo so Zorkou Mihálovou, s ktorou z milosti Božej prežil vzácnych a krásnych 35 rokov v láske a porozumení. Pán im požehnal tri deti. Mal rád hudbu a spev. Hrával na gitaru a akordeón. Sedem rokov bol členom československého spevokolu Jas. Pre najbližšiu rodinu bol oporou v tažkých časoch, rád pomáhal až do úplného vyčerpania tela. Oplyňoval svojimi skutkami a radami velkú časť svojho okolia, až kým mu nezlyhalo srdce. Za celý jeho život prežíva jeho rodina nesmiernu vdáčnosť. Nie pre jeho všeobecné záujmy, technickú zručnosť či starostlivosť, ale pre velkú lásku, ktorou sa podľa vzoru svojho Pána a Spasiteľa pre nás rozdával.

Manželka a deti

ROZLOUČENÍ SE SESTROU KARLOU HOLUBCOVOU

Dne 20. září 2011 jsme se v naší jablonecké modlitebně rozloučili s nejstarší členkou našeho sboru sestrou Holubcovou. „Naší Karličku“, jak jsme si ji v posledním období zvykli říkat, odvolal Pán života z této časnosti do své slávy dne 14.9.2011 ve věku 87 let.

Sestra Karlička se narodila v roce 1924. Ve čtrnácti letech začala chodit se svou maminkou do shromáždění v Jablonci, což byla tehdy stanice německého baptistického sboru v Gerlitz. V patnácti letech uvřela v Pána Ježiše Krista jako svého osobního Spasitele a byla gerlitzkým kazatelem Nischikem na vyznání své víry pokřtěna.

Sestra neměla lehký život. Prožila válku a po ní byli téměř všichni členové sboru odsunuti. Ze společenství 46 členů jich v Jablonci zůstalo jen šest, z toho pět sester. Sestra Karlička toužila po rodině a dětech. Jelikož se věřící mladí muži v jejím okolí nevyskytovali, přijala nakonec po velkém váhání nabídku svého nevěřícího nápadníka a tím nabral její život ale i všechna trápení a těžkosti, které právě manželství s nevěřícím partnerem zákonitě přináší. Pokud měla doma „vše splněno“, mohla jít do shromáždění, manžel jí nebránil, ale to, že je členem sboru se nikdy nesmělo nijak projevit v jejich domácnosti. Přesto nevynechala jedinou příležitost být ve společenství své duchovní rodiny. Celý svůj život však prožila ve znamení odírkání, sebeobětování a neskutečné pokory. Manžel, a později i jejich syn, vytrvale odmítali

vše, co se týkalo víry v Pána Ježiše. Přestože si nikdy ani slůvkem nepotěšovala, varovala po svém ovdovění mnohokrát mládež před stejně špatným rozhodnutím.

Přesto patřila k výjimkám, které nevěřící partner a vliv rodiny nestáhl zpátky do světa. Právě naopak, jak to vyzdvíhl i bratr kazatel Miloš Šolc ve svém proslovu při rozloučení, o to víc se upnula ke svému Spasiteli a dobrému Pastýři. Sestra Karlička byla prostá žena - získala jen základní vzdělání, ale přesto, a i navzdory „kríži ve svém manželství“, se stala pro nás sbor vzorem a příkladem věrnosti a vytrvalosti. A stát se vzorem, to se nepovede zdaleka každému dlouholetému členu našich sborů. Nevíme přesně, ale myslíme, že i přes všechny překážky, které prožívala, uklízela sama sborové prostory (včetně nové modlitebny) kde se sbor scházel a schází, alespoň čtyřicet let! Nám mladším připadalo, že to dělá vlastně „odjakživa“. I v době, kdy už měla přes sedmdesát let, odmítala předat tuto „její službu Pánu“ někomu mladšímu. Byla nám velkým příkladem i svými pravidelnými hlasitými modlitbami ve shromážděních. Když zůstala „její“ židle prázdná, věděl celý sbor, že se děje něco vážného. V posledním období svého života byla i pravidelnou modlitebnicí na domácí a v podstatě mládežnické skupince. Sestra Karlička se nebála nemoci, bolesti nebo smrti. Její velkou starostí ale bylo, jak bude snášet čas, kdy už nebude schopná chodit do shromáždění. Kvůli účasti na shromážděních se

dokázala úžasně rychle zrehabilitovat do téměř předchozí pohyblivosti i v období, kdy si v osmdesáti pěti letech zlomila kyčel a voperovali jí endoprotezu. Na jaře letošního roku se však projevila vážná nemoc sлизivky. Po rychlém průběhu nemoci, kdy ji vzorně opatrovala její zatím nevěřící neteř a švagrová, si ji dobrý a chápající Pán vzal k sobě. Její obavy se tak ukázaly zbytečné.

Sestra Karlička nám bude chybět. Ještě dlouho budeme vzpomínat na její příklad života víry, v poslušnosti nesení svého kříže a životního optimismu. Její životní touhou a prosbou bylo, aby i její rodina mohla poznat Pána Ježiše jako Spasitele a Vykupitele. Chceme proto převzít i „štafetu“ modliteb za její nevěřící příbuzné.

Za jablonecký sbor
K. Hysek a M. Husář

Restaurací, které darují obědy pro Armádu spásy, v Brně ubývá

Podniků, které věnují neprodané obědy bezdomovcům, je v Brně stále méně. Armáda spásy chce proto oslovit i školní jídelny.

Ze sedmnácti jich zbylo dvanáct. Řec je o brněnských restauracích, které se na začátku roku 2010 zapojily do projektu, který pomáhá brněnským bezdomovcům. Restaurace totiž věnují polední menu, které neprodají, Armádě spásy. A ta jídlem nakrmí bezdomovce.

Kromě toho, že ubývá restaurací, tak klesá i vydatnost věnovaných jídel. Je to proto, že restaurace šetří. Vaří raději méně porcí, a když jim dojdou, vynahradí to hostům minutkami. „Menu jako řízek nebo svíčkovou pokaždé prodáme do poslední porce. Někdy nám zůstanou v kuchyni francouzské brambory nebo rizoto. Většinou tak bezdomovcům posíláme jen polévku,“ uvedla provozní brněnské restaurace Divá Bárá Gabriela Verwalterová.

Neprodanou polévku posílá bezdomovcům také brněnská restaurace Na Vyhlídce. „Někdy se stává, že nám zbudou těstoviny nebo pečené kuře. Ale většinou jenom polévka, takže tu darujeme potřebným,“ sdělila-

la obsluha restaurace. Podle koordinátora projektu Meníčka pro bezdomovce darovaného jídla stále ubývá. „Vloni jsme mezi bezdomovce rozdali o téměř tři stovky porcí méně než v roce 2010, kdy akce začala. Rozdali jsme třináct tisíc porcí. Nejvíce jídla přitom ubylo v posledních čtyřech měsících loňského roku,“ informoval koordinátor Petr Janík.

Na klesajícím množství jídla se podepsalo to, že v projektu skončily čtyři restaurace ze sedmnácti. Jedna změnila majitele, který už nechce jídla Armádě spásy dodávat. Naopak se ale zapojila pekárna a dvě čerpací stanice, které bezdomovcům věnují neprodané pečivo.

Armáda spásy proto osloivila dvanáct restaurací v blízkosti Centra sociálních služeb Josefa Korbela v Mlýnské ulici. Tam se jídla sváží. „Žádný z podniků ale zatím neprojevil zájem. Pečlivě totiž zvažují množství meníček, které uvaří. Zbytků pochopitelně chtejí mít co nejméně,“ vysvětlil důvod nezájmu Janík.

Podle ředitele brněnské Armády spásy Pavla Kosorina se proto stále častěji stává, že některí bezdomovci čekají na jídlo odchází hladoví. „Prostě se na ně nedostane, snad se do projektu zapojí nové restaurace,“ posteskl si Kosorin.

Autoři projektu proto uvažují, že do projektu zapojí také školní jídelny. „Je to jedno z řešení, jak bezdomovcům pomoci. Na svázení zbytků ale

musíme mít souhlas rodičů,“ uvedl bývalý náměstek brněnského primátora Daniel Rychnovský, který stál u zrodu projektu.

Podle něj je potřeba hledat stále nové organizace a firmy, které chtejí pomoci. Lidí bez přístřeší totiž v Brně podle něj přibývá, je jich kolem patnácti stovek. „Když jsme s rozdáváním jídel začínali, setkal jsem se s bezdomovcem, který nejedl teplé jídlo dva roky,“ zavzpomínal Rychnovský.

Darování přebytečného jídla může dokonce školám pomoci. „Zbytky vyzazujeme do odpadu nebo dáváme lidem, kteří s nimi krmí zvířata. Takto by si pro ně přijela Armáda spásy a nám by odpadla starost s likvidací jídla,“ uvedla ředitelka Základní školy Basic v Židenicích Svatava Kovářová.

Nápad vozit zbytky ze školních jídel se líbí například Petru Blahovi z Brna. „Děti si jídla neváží. Polévka jim nechutná, maso je moc tlusté a těstoviny rozvařené. Bezdomovci jídlo ocení a sní všechno,“ řekl.

To, že jsou bezdomovci za jídlo vděční, potvrdila mluvčí brněnských strážníků Denisa Kapitančíková. „Naše hlídky chodí kolem centra v Mlýnské na pravidelné obchůzky. A bezdomovci se chovají vždy slušně,“ sdělila.

[www.krestandnes.cz /](http://www.krestandnes.cz/)
www.armadaspasy.cz

Zástupci členů Ekumenické rady církve v ČR se sešli ke společným modlitbám v rámci Aliančního týdne modliteb

Jednou z pravidelných ekumenických událostí na počátku nového občanského roku je Alianční týden modliteb, v jehož rámci se schází také zástupci ústředí členských církví Ekumenické rady církví (ERC) v ČR.

V pondělí 9. ledna 2012 se dvacetka církevních představitelů setkala ve sboru kněze Jana Želivského Církve československé husitské v Praze 6 Břevnově.

Pořad setkání vycházel z textů Aliančního týdne modliteb na rok 2012, který zprostředkovala Evangelikální aliance. Setkání zahájil předseda ERC v ČR Joel Ruml, modlitbami se připojili i oba místopředsedové Daniel Fajfr a Dušan Hejbal, stejně jako později i ostatní přítomní zástupci církvi.

Promluvou na texty z knihy Numeri a z 1. listu apoštola Pavla Korintským s tématem Být jiného ducha poslou-

žila generální sekretářka ERC v ČR Sandra Silná.

www.ekumenickarada.cz
www.krestandnes.cz

Nigérijská velvyslankyňa na Slovensku o situácii v Nigérii

Poverovacie listiny počas nástupnej audiencie v utorok v Prezidentskom paláci odozvala prezidentovi SR Ivanovi Gašparovičovi mimoriadna a splnomocnená velvyslankyňa Nigérijskej federatívnej republiky v SR so sídlom vo Viedni Maria Oyeyinka Laose.

Obaja predstavitelia sa rozpráva-

li aj o hrozbách terorizmu v Nigérii, kde sa množia útoky militantov proti kresťanom. Podľa nigérijskej diplomatieky niektorí nespokojní politici sa snažia zneužívať náboženstvo na politické ciele.

„Tu nejde o súboj medzi kresťanmi a muslimami, ale o nenaplnené politické ambície niektorých osôb, ktoré sú v krajinе napätie,“ konstatovala.

Dodala, že v hlavnom meste Abuja i na juhu krajinu nedochádza k escalácii napätie, teroristické útoky sú skôr v severnej Nigérii. Podľa slov velvyslankyne vláda už zriadila protiteroristickú jednotku, ktorej úlohou je eliminovať násilníkov.

(KPR SR)
www.krestandnes.sk

V Nigérii je po útoku islámistické sekty dalších 17 zavražděných a několik desítek raněných

Islámští extrémisté ze sekty Boko Haram opět zaútočili na bezbrané obyvatele jedné vesnice na severozápadu země. Skupina ozbrojenců vtrhla do domu, kde začala bezhlavě střílet do velkého zástupu lidí, kteří tam byli shromázděni u příležitosti pohřbu jednoho z křesťanů, který byl týmiž fanatiky zastřelen před kostelem o den dříve.

Bilance atentátu je 17 zavražděných a několik desítek raněných. Za pouhé dva dny tak stoupnul počet obětí řádění islámistické sekty na severu země na 28. Zmíněná skupina fanatiků vyhlásila začátkem týdne ultimátum všem křesťanům, žijícím na severu země, aby do tří dnů opustili region, jinak „ponesou těžké následky“.

Arcibiskup města Jos, mons.

Ayau Kaigama v souvislosti s posledními událostmi Vatikánskému rozhlasu řekl:

„Jsem strašně smutný, jako všichni obyvatelé Nigerie, muslimové i křesťané. Zločinci zabíjejí křesťany, kteří se sešli k modlitbě, jako to činí skoro denně. Je to těžký hřich. Nevíme, co dělat. Můžeme žádat vládu, aby nám přidělila ochranu, abychom mohli normálně žít a pracovat. Skupina extrémistů neví nic o posvátnosti života. Jim stačí zabíjet, ničit a vytvářet rozdělení mezi křesťany a muslimy. To je jejich cíl. Tady panuje obrovský strach, protože tu není normální život. Nemůžeme se sejít k modlitbě ve dne ani v noci, což je pro nás velká překážka. Jsme jakoby ve vězení. Je to bolestné. Ale pokračujeme v mezináboženském dialogu, protože normální muslimové jsou proti tero-

ristům. Musíme pokračovat a doufat, že takovýto dialog přinese plody a všemi možnými způsoby odporovat teroristickým činům zmíněné skupiny.“

Ríká arcibiskup Kaigama z města Jos na severu Nigerie, která prozívá stupňující se aktivitu islámistických extrémistů.

www.radiovaticana.cz
www.krestandnes.cz

PROHLÁŠENÍ

„Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.“

Lukáš 4, 18-19

1. My, účastníci Konference EBF o boji proti obchodu s lidmi v Petrohradu (Rusko), od 23. do 25. srpna 2011, prohlašujeme, že jsme přesvědčeni, že církev může a musí být v opozici proti modernímu otroctví – obchodu s lidmi.

2. Věříme, že Ježíš Kristus nás volá, abychom byli příkladem toho, jak se chovat k lidem, kteří jsou utiskovaní a ponížovaní, odmítnutí ostatními lidmi, těch, kteří jsou vytlačeni na okraj naší společnosti.

3. Naše sbory jsou tělem Ježíše Krista na zemi, které má pokračovat v jeho službě; a tak jsme voláni k tomu, abychom vyjádřili podporu a péči lidem, kteří se stali oběťmi obchodu s lidmi, nabídli jim praktickou i duchovní podporu, tak aby se mohli osvobodit od svých vykořisťovatelů.

4. Naše místní baptistické sbory jsou komunity zahrnující obyčejné lidi všech společenských vrstev a jsou povoleny do boje proti obchodu s lidmi.

5. Sbory vyhlašují svou naději na vykoupení v Ježíši Kristu, kterou můžeme sdílet s oběťmi obchodu s lidmi.

Jsme povolení k tomu, abychom se modlili a volali Ducha Svatého, aby pronikl do míst temnoty a hřachu.

6. Jsme zástupci různých evropských zemí a kultur, kteří slaví svou jednotu v Ježíši Kristu skrze společenství, které jsme našli v Evropské baptistické federaci. Skrze Sít EBF pro boj proti obchodu s lidmi se můžeme spojit v našem boji proti obchodu s lidmi a konfrontovat tuto moderní podobu otroctví.

7. Ve světle výše zmíněných prohlášení voláme Jednoty, Konvence a Sítě v rámci Evropské baptistické federace:

- aby se zajímali o problematiku obchodu s lidmi ve svých zemích;
- aby šířili povědomí tohoto problému mezi členy sborů ve svých Jednotách, Konvencích a Sítích;
- aby povzbuzovali k modlitebním iniciativám ohledně této oblasti;
- pokud to ještě neučinili, aby jmenovali zástupce Iniciativy EBF pro boj proti obchodu s lidmi, osobu, která by Jednotu/Konvenci informovala o širším kontextu boje proti obchodu s lidmi;
- aby podporovali, tam, kde je to možné, už existující místní iniciativy nebo projekty zabývající se pomocí obětem obchodu s lidmi nebo jeho prevencí;
- k otevřenosti a připravenosti spolupracovat s jinými sbory nebo organizacemi, které se staví proti obchodu s lidmi.

Král odpoví a řekne jim:

„Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrnných bratří, mně jste učinili.“

Matouš 24, 40

Petrohrad, 25. srpna 2011

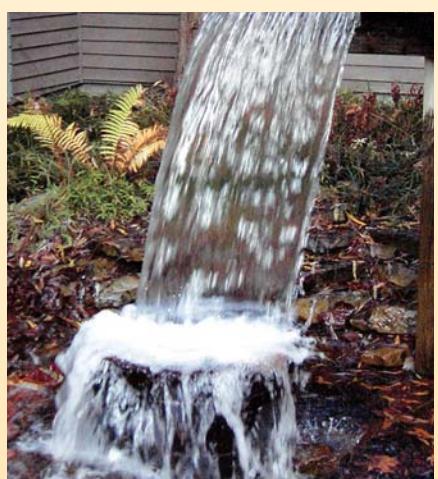
Zdroj: Kancelář VV BJB

Baptisté proti otroctví

EBAid je iniciativa, která koordinuje humanitární pomoc a rozvojové projekty pro členské Jednoty EBF. Cílem je více efektivně koordinovat požadavky o pomoc, které dostáváme z Baptistických jednot, jednotlivých sborů a různých projektů v Evropě a na Blízkém východě. Naši práci vidíme jako praktický způsob, jakým můžeme vyjádřit Kristovu lásku chudým, zranitelným a lidem na okraji společnosti, se kterými jsou naše sbory v kontaktu.

Jedním z hlavních projektů EBAid je boj proti obchodu s lidmi. V leté tohoto roku proběhla v ruském Petrohradě konference, která měla za téma právě boj proti obchodu s lidmi. Jedním z výstupů této konference je toto prohlášení:

**Evropská baptistická federace
Konference o boji proti
obchodování s lidmi
Petrohrad, Rusko
23. - 25. srpna 2011**

Koncil Evropské baptistické federace

Nazaret, Izrael
21. - 24. září 2011

Koncil Evropské baptistické federace se raduje nad slovy Ježíše Krista, která řekl ve městě Nazaretu: „Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.“

Lukáš 4, 18-19

Rozumí současným událostem v zemích blízkého východu a severní Afriky jako příležitosti k míru a pozitivním změnám. Povzbuzujeme všechny baptisty v této oblasti k životnímu

stylu křesťanského učednictví a k modlitbě, aby tak byli solí a světlem, kdekoliv jsou.

Nachází naději v závazku našeho baptistického dědictví a identity k boji za náboženskou svobodu a lidským právům pro všechny lidi všech náboženství, ke společnému životu v míru. Potvrzujeme naši jednotu s našimi arabskými a izraelskými bratry a sestrami v Kristu, společně následujeme příkladu Ježíše Krista ve slovech i skutcích.

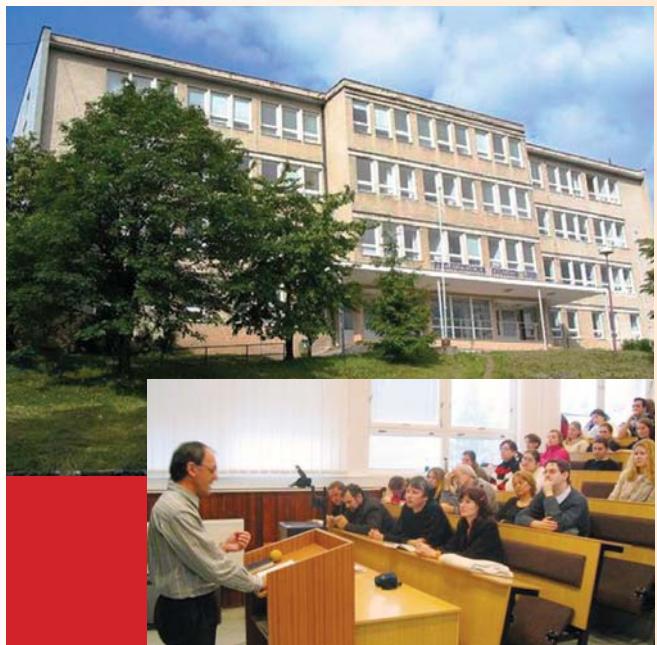
Volá k jednotě mezi členskými Jednotami Evropské baptistické federace s křesťany na blízkém východě, hlavně s našimi arabskými bratry a sestrami, k povzbuzování je v tomto období sociálních nepokojů a politické nejistoty. Vítáme smysluplný dialog a povzbuzujeme čerstvý závazek

mírového a zákonného procesu, který byl zahájen s cílem nastolení svobody, práva a demokracie.

Odsuzuje každou formu násilných protestů a potlačování pokojných demonstrací v arabském světě a vyjadřuje velké zlepšení nad nedávnými útoky extremistických skupin na křesťany a křesťanské sbory, zvláště v Egyptě a Iráku.

Povzbuzuje baptisty na blízkém východě, aby zkoumali, jak vydávat pravé křesťanské svědectví s přesvědčením, zdvořile a s respektem v muslimský většinovém kontextu.

Zve světovou baptistickou rodinu k modlitbám a k boji za svobodu a právo na blízkém východě a arabském světě. Hledejme správné řešení trvajúceho konfliktu mezi Izraelem a Palestinou a k účasti na iniciativách práva a míru skrze naše místní Jednoty v rámci zemí Evropské baptistické federace.

Predplatné na rok 2012

Cena Rozsiveča v roku 2012 ostáva nezmenená – 1,35 EUR. Pre odberateľov je výpočet ročného predplatného nasledujúci:

Slovensko

- jednotlivci

13,5 EUR + poštovné 3,5 EUR = 17 EUR pre nových odberateľov poštovú poukážku zašleme na požiadanie

- zby

13,5 EUR + poštovné 0,6 EUR = 14,1 EUR

Cesko

- jednotlivci

340 Kč + poštovné 140 Kč = 480 Kč pre nových odberateľov poštovú poukážku zašleme na požiadanie

- zby

340 Kč + poštovné 18 Kč = 358 Kč

Ostatné zahraničie

13,5 EUR + 27 EUR poštovné

Redakcia

Záujemcovia o štúdium teológie a katechetiky!

Vnímate povolenie od Boha venovať štúdiu Jeho slova niekolko rokov zo svojho života? Alebo máte vnútornú túžbu slúžiť Mu ako misionár, kazateľ, teológ alebo katechéta? Chcete sa dozvedieť viac o Biblia a jazykoch, v ktorých bola napísaná, o cirkvi a jej dejinách, o biblických základoch kresťanskej misie, evanjelizácii, pastorálnej či diakonickej službe, o apologetických prístupoch, o spôsobe tvorby kázní či o kresťanskej výchove?

Práve teraz je vhodný čas urobiť prvé kroky k realizovaniu tohto povolania, tejto túžby. Katedra teológie a katechetiky na Pedagogickej fakulte Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici ponúka nasledovné akreditované programy:

- bakalárske štúdium evanjelikálnej teológie a misie
- magisterské štúdium evanjelikálnej teológie
- doktorandské štúdium teológie
- bakalárske a magisterské štúdium učiteľstva náboženskej výchovy v kombinácii s inými predmetmi (napr. hudočnou či výtvarnou výchovou, pedagogikou)

Podať prihlášky treba do konca februára 2012.

Tešíme sa na vás.

NOEMI – SEZNAMKA PRO KŘEŠTANY

Přihlášeno více než 2100 křeštanů hledajících životního partnera (z toho 1300 z ČR, 800 ze Slovenska). Organizujeme také pobytu pro nezadané.

Internetová registrace:

www.noemka.com e-mail: info@noemka.com

Poštovní registrace:

Noemi, Na Mušce 1124, 534 01 Holice, ČR

Pro zaslání podrobnějších informací a přihlášek do poštovní registrace:

Pošlete nám prosím SMS se svou adresou na tel. +420 777222877 (nebo můžete adresu poslat v dopise poštou).

13.-19.2.2012

NÁRODNÝ TÝŽDEŇ MANŽELSTVA

WEA podporila Medzinárodný týždeň manželstva za účelom premeny národov

Svetová evanjelikálna aliancia (World Evangelical Alliance - WEA) a Medzinárodný týždeň manželstva vyhlásili **nedelu, 12. februára 2012**, ako deň zjednotenia sa v oslave a podpore manželstva cirkvou vo svete.

Geoff Tunnicliffe, generálny sekretár WEA, povedal: „**Vyzývame našich členov, Národné evanjelikálne aliancie vo svete, aby využili túto príležitosť k podpore a posilneniu manželstva v miestnych zboroch, krajinách a regiónoch.**“ Richard Kane, výkonný riaditeľ Medzinárodného týždňa manželstva (Marriage Week International), povedal:

„**Medzinárodný týždeň manželstva** reprezentuje globálnu odpoveď na globálny problém znevážovania posvätnosti manželstva. „**Využíme túto šancu vplývať na spoločnosť a vyšlime pozitívny odak Týždňa manželstva o oslavе rozmanitosti a živosti manželstva ako základu pre rodinný život.**“

Niekolko nápadov, ako môže Národná aliancia povzbudit miestne zbyry a spoločenstvá k oslave Týždňa manželstva:

- Zorganizovať stretnutie pre manželské alebo budúce páry. (Napríklad: spoločný výlet, premietanie filmu, tanec alebo iná spoločná aktivita)

- Kázanie v nedelu z pasáže Písma, ktorá hovorí o posvätnosti manželstva

- Pozrieť si video o Týždni manželstva (teraz na www.marriage-weekinternational.com)

- Usportiadať workshop s materiálmi Týždňa manželstva vo vašom jazyku (www.marriage-weekinternational.com).

Prosíme, povzbudte váš zbor alebo spoločenstvo k zaslaniu fotografií a príbehov z vášho spôsobu oslav Týždňa manželstva na media@worldea.org a info@marriage-week.org.uk do štvrtka 16. februára, aby mohli byť zverejnené na internetovej stránke WEA.

Vaša spolupráca pri šírení evanjelia je veľkou pomocou na zjednotenie v obhajobe manželstva a pre-

meny národa. Svetová evanjelikálna aliancia je tvorená 128 národnými evenjelikálnymi alianciami, ktoré sa nachádzajú v 7 regiónoch a 104 pridruženými členskými organizáciami a celosvetovými organizáciami. WEA je najväčšia svetová asociácia evanjelikálnych kresťanov slúžiaca 600 miliónom ľudom. WEA je hlasom smerom k vládam, médiám a iným náboženským komunitám a má poradný status v OSN.

www.worldea.org / www.krestandnes.cz

Kontakty na národných organizátorov týždňa manželstva:

www.ntm.sk

Dobré manželství není samozrejmost

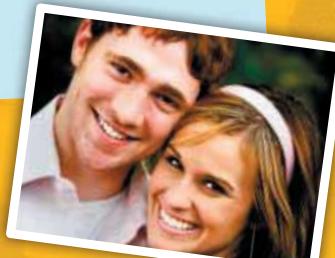
Týden (pondělí až neděle) s Valentýnem (14. února)

KAŽDOROČNÍ TÝDEN ZAMĚŘENÝ NA MANŽELSTVÍ JE PRO VÁS PŘÍLEŽITOSTÍ UDĚLAT NĚCO ZVLÁŠTNÍHO PRO TOHO, KDO JE PRO VÁS VÝJIMEČNÝ. TENTO TÝDEN JE PLNÝ UDÁLOSTÍ POŘÁDANÝCH VE SPOLUPRÁCI S ORGANIZACEMI, KTERÝM ZÁLEŽÍ NA UPEVNĚNÍ MANŽELSTVÍ.

Mnohé páry nechávají své vztahy jen tak plynout. Týden manželství je výzvou: **PROBERTE SE** a začněte o svůj vztah pečovat, přečtěte si knihu, běžte na kurz nebo na přednášku anebo si spolu vyjděte na večeři.

WWW.TYDENMANZELSTVI.CZ

klikněte na webovou stranu týdne manželství pro více nápadů, informací a pro zpětnou vazbu. Můžete zde také nalézt konkrétní událost týdne manželství odehrávající se poblíž vašeho bydliště.

VÝZVA
TÝDNE MANŽELSTVÍ

TÝDEN MANŽELSTVÍ VYZÝVÁ PÁRY V CELÉ ZEMI: UDĚLEJTE TYTO **TŘI VĚCI** A PAK SI ŘEKNĚTE, CO SE STALO.

2. PODÍVEJTE SE NA SEBE

Podívejte se jeden na druhého, ako byste se ještě nikdy nevideli.

Vzpomeňte si na všechno, čím je ten druhý pro vás výjimečný, a povězte mu něco hezkého, co způsobí, že na vás bude celý den myslit.

3. UŽ TO SKORO MÁME!

Odhalte vaše společné cíle. Pozorně si naslouchejte a zjistěte, kam směřujete své životy.

Buděte si navzájem nejnášenější a největší oporou – FANDOU č. 1. Když pak přijdou v životě zklamání, vědět, kdo ve vás ještě věří.

Velká zmena

(Z materiálov Detskej misie upravila Miriam Kešjarová)

Lujza pochádzala z Ameriky. Domov však neboli pre ňu šťastným miestom. Narodila sa ešte skôr, ako sa jej rodičia vzali, a vôbec nevedela, kto bol jej skutočný otec. Muž, ktorý býval s jej mamou, ju nemal rád. Mama jej tiež neprejavovala veľa lásky. Lujza sa cítila osamelá. Myslela si, že nie je dosť dobrá a na nič sa nehodí. Lujza však krásne spievala a učila sa hrať na klavíri. No keď mala v umeleckej škole vystúpenie, nikto si nenašiel čas na to, aby si ju prišiel vypočuť. Potom sa stalo niečo, čo navždy zmenilo Lujzin život.

Z Biblie sa Lujza dozvedela o tom, že ju miluje velký Boh, ktorý stvoril hviezdy, Zem a celý vesmír. Pán

Boh naozaj miluje každého človeka na svete tak veľmi, že dal svojho jediného Syna, Pána Ježiša Krista, aby bol potrestaný za všetky naše

hriechy. Lujza bola z tejto správy nadšená. „Boh ma miluje! Znamenám pre Noho veľmi veľa!“ Lujza tomu uverila a poprosila Pána Boha o odpustenie svojich hriechov.

Vďaka obeti Pána Ježiša sa Lujza stala časťou Božej, milujúcej rodiny. Jej americká rodina sa knej nesprávala lepšie, ale vo vnútri sa Lujza cítila omnoho šťastnejšou.

Lujza začala iným ľuďom rozprávať o Bohu a o Jeho Synovi, Ježišovi Kristovi.

Keď sa vydala, spoločne s manželom sa rozhodli odísť do krajín, kde ešte ľudia nepočuli zvest o Božej láske.

Lujza im o tejto láske nielen rozprávala, ale im o nej aj spievala.

Jefte

V Biblia čítame príbeh o mužovi, ktorého osud pripomína život Lujzy. Nájdete ho v 11. kapitole knihy Sudcov.

Skús v Biblia pohľadať odpovede na nasledujúce otázky:

1. Prečo Jefte opustil svoj domov? (Sudcov 11, 1 – 3)

2. Pán Boh miloval Jefteho a miluje aj teba. Ako dokázal svoju veľkú lásku k nám? (Ján 3, 16)

3. Jedného dňa sa ľudia z inej krajiny rozhodli napadnúť Izrael, krajinu, z ktorej pochádzal Jefte. Boli naozaj veľmi nebezpečným nepriateľom. Vodcovia Izraela si pomysleli: „Potrebujeme niekoho, kto by sa stal naším generálom v prípade, že sa začne vojna.“ Vybrali si Jefteho. Aká veľká zmena sa pri ňom stala! Pán Boh urobil zázrak. Jefteho pozvali, aby sa vrátil do svojej krajiny a stal sa vodcom izraelského vojska. Ako sa skončil Jefteho boj s nepriateľmi? (Sudcov 11, 32)

Doplň verš z Biblie!

Ale tým, čo Ho

.....,

dal moc stať sa

.....,

.....,

tým, čo ,

v Jeho

Ján 1, 12

Vyfarbi si obrázok!

Ešte som sa nenaučil čakať

Pane
ešte som sa nenaučil čakať.
Hoci zdá sa
prešli stáročia
Tvoje mlyny melú pomalšie
ako moje čakanie.
Ešte stále neviem pohŕdať zbytočnosťami
ktoré sa tak pekne ligocú
žiadostivo vábia
no odvádzajú od pravdy.
Tvoj pokoj nezakotvil
natrvalo vo mne.
Stále sa mám čo učiť.
Obraz ešte nie je hotový
Tvoj obraz, Pane.

Miloš Kondač

Za fotografie
publikované
v tomto čísle
pekne dákujeme.
Ich autormi sú:
L. Kešjar, V. Malý, A. Vrana,
www.christianphotos.net,
BigPhoto
a archív redakcie.

